Областная библиотека им. Н. К. Крупской

СЛАВА КОМСОМОЛУ — РУКИ РОБОТЯЩІ

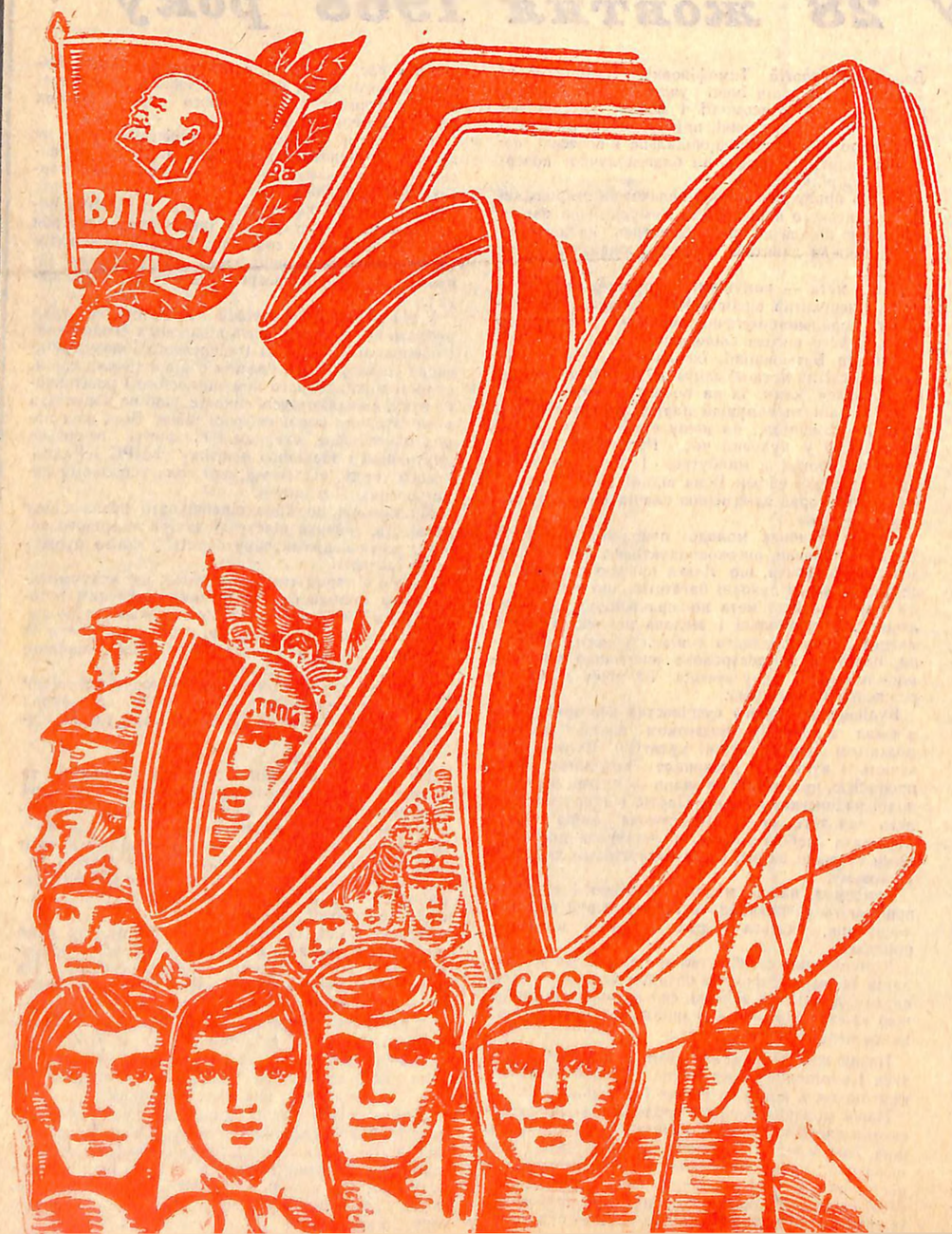

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IX
№№ 130—131 (986—987)

ВІВТОРОК

29 ЖОВТНЯ 1968 року
Ціна 4 коп.

СОКІЛ УКРАЇНИ В КОСМОСІ

26 жовтня 1968 року об 11 годині 34 хвилини московського часу на орбіту штучного супутника Землі потужною ракетою-носієм виведено космічний корабель «Союз-3».

Космічний корабель пілотує громадянин Радянського Союзу льотчик-космонавт, Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик-випробувач СРСР полковник **Береговий Георгій Тимофійович.**

У відповідності з програмою польоту на першому витку корабель «Союз-3» провадив зближення з безпілотним кораблем «Союз-2». На першому етапі зближення до відстані 200 метрів здійснювалось автоматичною системою. Дальші операції по зближенню проводив льотчик-космонавт товариш Береговий з використанням системи ручного керування.

Корабель «Союз-2» був виведений 25 жовтня 1968 року на орбіту штучного супутника Землі для проведення спільних експериментів з пілотованим кораблем «Союз-3».

27 жовтня о 4 годині 30 хвилин за московським часом льотчик-космонавт товариш Береговий приступив до виконання програми другого дня польоту.

Під час польоту у відповідності з прийнятим режимом роботи і відпочинку льотчик-космонавт товариш Береговий приймав їжу, виконував фізичні вправи, переходив у суміжний відсік корабля і спав у ньому протягом семи годин.

Товариш Береговий підтримував постійний радіозв'язок з Землею, доповідав керівникам партії і уряду про хід польоту і передавав привітання народам нашої планети.

Психофізіологічний аналіз дій космонавта при виконанні складних наукових і технічних експериментів, функціональних проб, радіопереговорів, а також діяльності космонавта при спостереженні за ним під час телевізійних передач свідчать про збереження високої працездатності льотчика-космонавта товариша Берегового.

28 жовтня 1968 року космічний корабель «Союз-2» у відповідності з програмою зробив посадку в заданому районі території Радянського Союзу. О 10 годині 25 хвилин за командою з Землі на кораблі «Союз-2» було ввімкнуто гальмову рушійну установку. О 10 годині 51 хвилині корабель увійшов у густі шари атмосфери і здійснив керований спуск з аеродинамічною якістю і приземлився. Корабель спустився на парашуті з використанням на останній ділянці системи м'якої посадки. У процесі польоту космічного корабля «Союз-2» було повністю виконано намічену програму по опрацюванню систем корабля, а також по спільному маневруванню і зближенню кораблів «Союз-2» і «Союз-3».

Політ космічного корабля «Союз-3» триває. Береговий Георгій Тимофійович успішно виконує намічену програму космічних досліджень. З ним підтримується постійний стійкий радіозв'язок.

(ТАРС).

Привітання комсомолу

ЦК ВЛКСМ сердечно поздоровляє загін льотчиків-космонавтів СРСР, колектив учених, інженерно-технічних працівників, полковника Берегового Георгія Тимофійовича з успішним запуском космічного корабля «Союз-3».

Вся радянська молодь з великою радістю зустріла цю чудову звістку — свідчення нового тріумфу радянської науки, техніки, наших славних соколів.

Запуск космічного корабля «Союз-3», пілотованого Героєм Радянського Союзу, заслуженим льотчиком-випробувачем СРСР полковником Береговим Георгієм Тимофійовичем, напередодні піввікового ювілею Ленінського комсомолу — це знаменна подія і велика радість для всієї молоді нашої країни.

Бажаємо полковникові Береговому успішного виконання програми польоту і щасливого повернення на рідну землю.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. ТЯЖЕЛЬНИКОВ.

ІДЕАЛАМ КОМУНІЗМУ!

Урочистий пленум ЦК ЛКСМ України, присвячений 50-річчю ВЛКСМ

Славному Ленінському комсомолові — п'ятдесят. Цю знаменну дату урочисто і радісно відзначають бойова юність Країни Рад, весь наш багатомільйонний народ в обстановці величезного політичного і трудового піднесення, викликаного підготовкою до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, новими видатними успіхами соціалістичної держави в освоєнні космосу.

Мобілізований і покликаний революцією комсомол, біля колиски якого стояв безсмертний Ленін, протягом піввіку був і є вірним сином, бойовим помічником і надійним резервом Комуністичної партії. За цей час він пройшов великий шлях боротьби і звершень, на всіх етапах комуністичного будівництва виступав активною творчою силою, виховував юнаків і дівчат в дусі вірності ленінським заповітам, відданості ідеям марксизму-ленінізму, соціалістичного патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму.

В ці дні комсомольці, вся радянська молодь з новою силою відчули батьківське піклування рідної партії про підростаюче покоління. Висока оцінка діяльності ВЛКСМ, дана у привітанні Центрального Комітету партії, у виступі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, нагородження комсомолу орденом Жовтневої Революції, а також кращих комсомольських організацій орденами СРСР надихають комсомольців, всіх юнаків і дівчат на нові звершення в ім'я торжества комунізму.

Широко й урочисто відзначає півстолітній ювілей чотиримільйонний комсомол України — бойовий загін ВЛКСМ.

Учора, 28 жовтня, у святково прикрашеному Жовтневому Палаці культури столиці України відбувся урочистий пленум ЦК ЛКСМУ, присвячений 50-річчю Ленінського комсомолу.

Задовго до початку сюди прийшли представники різних комсомольських поколінь: ровесники Павла Корчагіна і Олексія Стаханова, герої Великої Вітчизняної війни і будівники шахт Донбасу, підкорювачі цілини, студентська і учнівська молодь, ті, хто ударною працею наближає комуністичне майбутнє, воїни Радянської Армії. Вони з інтересом знайомилися з овіяними немеркнучою славою комсомольськими прапорами, під якими йшли на бій і працю покоління молодих патріотів, з експозицією виставки «50 років ВЛКСМ», що розповідає про славні діла юних, з рапортами обласних комсомольських і піонерських організацій про успіхи на ювілейній вахті.

17 година. Під оплески присутніх місця в президії займають керівники Комуністичної партії та уряду України товариші **В. І. Дрозденко, Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, І. К. Лутак, М. О. Соболь, О. А. Титаренко, П. Ю. Шелест, В. В. Щербицький, Ф. Д. Овчаренко, В. К. Клименко, І. С. Грушецький.** Разом з ними — секретар ЦК ВЛКСМ **Ю. В. Торсуєв**, секретарі і члени бюро ЦК ЛКСМУ, ветерани партії і комсомолу — член КПРС з 1917 року **В. Я. Бабко**, член КПРС з 1919 року, делегат III з'їзду комсомолу **О. Д. Ляпін**, перші секретарі обкомів ЛКСМУ, передовики промисловості і сільського господарства, представники партійних, радянських і громадських організацій, зарубіжні гості, що прибули на свято.

Урочистий пленум відкриває перший секретар ЦК ЛКСМУ **О. С. Капто.** Від імені всіх комсомольців і молоді України він проголошує слова глибокої вдячності Комуністичній партії за повсякденну увагу й турботу про молодь, Ленінський комсомол, за високі нагороди, якими відзначено комсомольські організації республіки.

Слова щирої синівської любові і шани передає перший секретар ЦК ЛКСМУ ветеранам партії й комсомолу.

О. С. Капто гаряче вітає делегації молоді Південного В'єтнаму, Польської Народної Республіки.

Урочистий пленум оголошується відкритим. Звучать мелодії Державних Гімнів СРСР і УРСР.

Гримить марш. До залу вносять прапори республіканської орденів Леніна і Червоного Прапора комсомольської організації, орденоносних Донецької обласної, Жданівської, Краснодонської, Криворізької, Новокаховської, Одеської, Севастопольської міських, Кагарлицької і Первомайської районних комсомольських організацій.

Прапор ЛКСМУ несуть льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу, полковник П. Р. Попович, Герої Соціалістичної Праці, луганський шахтар І. В. Іванченко, київська колгоспниця К. Т. Дяченко.

Одностайно обирається почесна президія пленуму у складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Слово надається членові Політбюро ЦК КПРС, першому секретареві ЦК КП України **П. Ю. Шелесту**, тепло зустінутому присутніми.

Потім з доповіддю про 50-річчя Ленінського комсомолу виступає перший секретар ЦК ЛКСМУ **О. С. Капто.**

* * *

Секретар ЦК ВЛКСМ **Ю. В. Торсуєв** зачитав привітання ЦК ВЛКСМ комсомольцям, ветеранам комсомолу, всім юнакам і дівчатам України з славним ювілеєм. Українська комсомольська організація, говориться у привітанні, — один з бойових загонів ВЛКСМ. Вона вписала багато чудових сторінок в героїчний літопис трудових і ратних подвигів радянського народу.

Центральний Комітет ВЛКСМ висловив тверду впевненість в тому, що комсомол України під керівництвом Комуністичної партії доб'ється нових успіхів в будівництві комуністичного суспільства в нашій країні, у вихованні молодого покоління гідним спадкоємцем славної ленінської гвардії більшовиків.

Потім Ю. В. Торсуєв вручив комсомольській організації республіки Почесну грамоту ЦК ВЛКСМ.

В залі з факелом з'являється один з комсомольських ватажків 20-х років, учасник Великої Вітчизняної війни, академік АН УРСР О. Н. Щербань, зачинатель руху п'ятисотенниць М. С. Демченко, ветеран комсомолу генерал-лейтенант танкових військ, двічі Герой Радянського Союзу З. К. Слюсаренко.

(Закінчення на 2-й стор.).

НАКАЗ
МІНІСТРА ОБОРОНИ СРСР

29 жовтня 1968 р. № 248 м. Москва

Товариші солдати і матроси, сержанти і старшини!
Товариші офіцери, генерали і адмірали!
Товариші ветерани Ленінського комсомолу!
Товариші комсомольці, молоді воїни!

Сьогодні радянський народ відзначає знаменну дату — 50-річчя Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Створений з ініціативи Леніна, вихований Комуністичною партією, комсомол протягом усієї своєї славної історії бере активну участь у творчій праці нашого народу. Під керівництвом партії він став справжньою школою виховання переконаних борців за справу комунізму. За п'ятдесят героїчних років у рядах ВЛКСМ дістали ідейне загартування десятки мільйонів радянських людей. Своєю безмежною відданістю заповітам В. І. Леніна, активною участю в будівництві соціалізму і комунізму комсомол завоював глибоку повагу і вдячність радянського народу.

Ленінський комсомол, виконуючи свій патріотичний обов'язок, завжди розглядав захист і зміцнення обороноздатності Радянської держави як священний обов'язок. Безприкладна мужність юних героїв у боротьбі з інтервентами і білогвардійцями, шефство над Військово-Морським Флотом і Військово-Повітряними Силами, невтомна робота в організаціях Тсоавіахіму і ДТСААФ — яскраві сторінки героїчного літопису комсомолу.

У віках житиме слава молодих патріотів — героїв Великої Вітчизняної війни, які грудьми стали на захист соціалістичної Вітчизни від загрози фашистського поневолення. Їх подвиги надихають і завжди надихатимуть молодь на нові звершення.

Батьківщина гідно оцінила славні діла Ленінського комсомолу, всієї радянської молоді. За видатні заслуги і великий вклад у становлення і зміцнення Радянської влади, мужність і героїзм, виявлені в боях з ворогами нашої Батьківщини, активну участь у соціалістичному і комуністичному будівництві, за плодотворну роботу по вихованню підростаючих поколінь і в зв'язку з 50-річчям Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді нагороджено шостим орденом — орденом Жовтневої Революції.

Комсомольці і молодь, які становлять більшість особового складу Збройних Сил СРСР, і сьогодні гідно несуть бойову вахту по захисту завоювань Великого Жовтня. Безмежно віддані Комуністичній партії і народові, наші воїни пильно стежать за підступами імперіалістів, безустанно підвищують свою готовність до розгрому будь-якого агресора.

Молоді воїни пліч-о-пліч з своїми старшими товаришами по зброї на ділі доводять свою вірність принципам пролетарського інтернаціоналізму, безмежну відданість великій справі соціалізму.

Товариші воїни!

Вітаю і поздоровляю вас з святом — 50-річчям Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Всьому особовому складові Збройних Сил, нашій славній молоді бажаю нових досягнень у бойовій і політичній підготовці.

На ознаменування бойових заслуг Ленінського комсомолу, радянської молоді перед Комуністичною партією та народом і в зв'язку з 50-річчям Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді **наказую:**

Сьогодні, 29 жовтня, о 20 годині за місцевим часом салютувати у столиці нашої Батьківщини — місті-герої Москві, столицях союзних республік, а також містах-героях Ленінграді, Волгограді, Севастополі, Одесі і у фортеці-герої Бресті п'ятдесятьма артилерійськими залпами.

Хай живе великий радянський народ — будівник комунізму! Слава Ленінському комсомолові — вірному помічникові і бойовому резерву Комуністичної партії Радянського Союзу!

Слава рідній Комуністичній партії — натхненникові і організаторові усіх наших перемог!

Міністр оборони СРСР
Маршал Радянського Союзу А. ГРЕЧКО.

КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

ВІД УЧАСНИКІВ УРОЧИСТОГО ПЛЕНУМУ ЦК ВЛКСМ

В ці урочисті дні п'ятдесятиріччя Ленінського комсомолу юнаки і дівчата Країни Рад звертають свої погляди, найзаповітніші думи, почуття і слова свої до тебе, партіє комуністів, партіє Леніна!

Створений з ініціативи В. І. Леніна комсомол живе, бореться, працює під мудрим керівництвом партії. Вона озброїла комсомол всеперемагаючим ученням марксизму-ленінізму, окрилила довір'ям, спрямувала революційну енергію молоді на боротьбу за торжество комунізму. Радянська молодь — завжди з партією комуністів, партією новаторів і творців, з партією полум'яної революційної справи.

У привітанні ЦК КПРС Всесоюзній Ленінській Комуністичній Спілці Молоді дано високу оцінку діяльності комсомолу. Партія бачить у ньому свого вірного помічника, довіряє комсомолові відповідальні справи, покладає на нього свої надії. Любов і повага радянського народу до комсомолу завойовані поколіннями молодих безстрашних борців, які пройшли в його лавах школу революційного гарту, школу ленінізму.

Сьогодні на комсомольському прапорі сяє нова висока нагорода Батьківщини — орден Жовтневої Революції. Нею відзначені подвиги комсомольців, які штурмували Перекоп і Берлін, будували Магнітку і Братськ, вірних синів і дочок великого народу, що створив могутню соціалістичну державу. Їх подвиги, їх вірність народові ми завжди будемо нести в своєму серці!

Високою оцінкою діяльності комсомолу є нагородження орденами Радянського Союзу ряду кращих комсомольських організацій країни.

Від імені комсомольців і молоді ми палко дякуємо партії, народові, Радянській Батьківщині за ці дорогі для нас нагороди і запевняємо, що впишемо нові славні сторінки в літопис Ленінського комсомолу, завжди будемо на передньому краї боротьби за комунізм. Ми вважаємо своїм найвищим обов'язком — безустанно продовжувати революційну справу батьків. Основою життя радянської молоді завжди будуть героїчні традиції нашого народу.

Попереду у нас велика творча робота. Постанова ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді» визначає головні напрями діяльності ВЛКСМ на сучасному етапі, шляхи дальшого ідейного і організаційного зміцнення Спілки Комуністичної Молоді. Ленінський комсомол докладе всіх своїх сил і знань, волі і наполегливості для здійснення завдань, поставлених нашою партією.

У рапортах і резолюціях ювілейних Всесоюзних комсомольських зборів, в яких взяли участь близько 50 мільйонів юнаків і дівчат, прозвучало прагнення молоді ще тісніше згуртуватись навколо нашої партії, готовність самовідданою працею зміцнювати економічну і оборонну могутність соціалістичної Вітчизни, безустанно виховувати в собі високі якості комуністів, творчо оволодівати революційною теорією, бути вірними безсмертним ідеям марксизму-ленінізму!

Комсомольці і комсомолки, юнаки і дівчата бачать своє покликання в тому, щоб безустанно виявляти ініціативу, новаторство, зміцнювати соціалістичну дисципліну, утверджувати комуністичне ставлення до праці. В наш вік бурхливого науково-технічного прогресу ми бачимо своє першочергове завдання в оволодінні сучасними знаннями, в підвищенні кваліфікації, удосконаленні своєї майстерності. Комсомол виконає завдання партії — розгорне справді масовий рух молоді за оволодіння сучасними науково-технічними знаннями.

Ми пишаємося своєю країною, пишаємося незламною єдністю, дружбою і братерством народів СРСР — могутньою і нездоланною силою соціалістичної держави. Комсомол і далі робитиме все для того, щоб зміцнювати союз соціалістичних націй, морально-політичну єдність народів Радянського Союзу.

Ленінський комсомол, радянська молодь палко і одностайно схвалюють політику партії і держави, спрямовану на успішне розв'язання завдань комуністичного будівництва, на зміцнення соціалістичної співдружності і рішучу відсіч підступам імперіалізму, на підтримку національно-визвольного руху, зміцнення миру та відвернення нової війни.

Радянська молодь ще раз з усією рішучістю заявляє про повну підтримку героїчної боротьби в'єтнамського народу і висловлює тверду впевненість у перемозі справедливої справи В'єтнаму, який бореться!

Ми будемо свято берегти й охороняти від усяких замахів узи дружби, якими зв'язані народи і молодь соціалістичних країн, узи, скріплені кров'ю наших батьків і старших братів, революціонерів і воїнів. Будемо зміцнювати дружбу і солідарність прогресивної молоді планети, подавати їй допомогу в боротьбі за соціальні права, за мир, демократію і соціалізм. Ми й далі будем твердо стояти на позиціях пролетарського інтернаціоналізму, виховувати в собі непримиренну ненависть до наших класових ворогів.

Для Ленінського комсомолу, для всієї радянської молоді немає обов'язку священнішого і вищого, ніж захист своєї Вітчизни. І якщо ворог насміліться посягнути на завоювання Жовтня, на дружбу народів соціалістичних країн, — не здригнеться наше серце і твердою буде наша рука.

Ленінський комсомол, вся радянська молодь з ще більшим ентузіазмом братимуть участь у всенародному змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, високо нестимуть Червоний прапор нашої революції, прапор вічно живого ленінського вчення!

Перед нами велика і ясна мета! Попереду — боротьба, без якої немислиме справжнє щастя. Попереду перемога — перемога комунізму!

Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу!

Хай живе ленінський Центральний Комітет КПРС!

Хай живе героїчний радянський народ!

Слава великому Леніну!

Слава Жовтню!

Хай живе комунізм!

Промова товариша П. Ю. ШЕЛЕСТА

на урочистому пленумі ЦК ЛКСМУ 28 жовтня 1968 року

Дорогі товариші! Юні наші друзі!

Шановні гості! Ветерани комсомолу!

П'ятдесят років тому, в час грізних революційних битв, народилася Комуністична Спілка Молоді. Для історії півстоліття — строк незначний. Але те, що зроблено за цей період нашим народом, молоддю, комсомолом, ні з чим не можна порівняти. За ці п'ятдесят років здобуто і зроблено більше, ніж за цілу епоху.

Піввіковий шлях комсомолу — це шлях масового героїзму, ратних і трудових подвигів, величних звершень в ім'я щастя свого народу, в ім'я торжества ленінських ідей. Через роки і випробування пронесло старше покоління незгасний вогонь комсомольської юності і сьогодні з вдячністю і шаною згадує школу, пройдену в комсомолі.

В ці дні радянський народ з гордістю в душі і серці за свою молодь відзначає піввіковий ювілей Ленінського комсомолу. Кожен крок комсомолу кровно пов'язаний з боротьбою Комуністичної партії і всього нашого народу за здійснення безсмертних ідей великого Леніна. Ось чому п'ятдесятиріччя ВЛКСМ — це велике всенародне свято, яскрава демонстрація нерозривної єдності всіх поколінь нашої соціалістичної Батьківщини.

Дозвольте від імені Центрального Комітету Комуністичної партії України, уряду Української Радянської Соціалістичної Республіки сердечно вітати вас, учасників урочистого пленуму, всіх комсомольців і молодь Радянської України, ветеранів комсомолу, і щиро поздоровити з великим святом — п'ятдесятиріччям Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Прийміть, наші дорогі друзі, наша вірна зміна, від комуністів, усіх трудящих республіки палкий привіт і щирі побажання нових, ще більших звершень у праці і навчанні, видатних перемог на благо любимої Вітчизни.

Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді за героїчні ратні і трудові подвиги та в зв'язку з п'ятдесятиріччям відзначено високою урядовою нагородою — орденом Жовтневої Революції. В цій нагороді — всенародне визнання величних заслуг комсомольців і молоді усіх поколінь у боротьбі за справу революції, за зміцнення економічної і оборонної могутності нашої Батьківщини.

Дозвольте, дорогі друзі, гаряче від усього серця поздоровити вас з цією заслуженою нагородою Вітчизни. Віднині на овіяному славою Червоному прапорі Ленінського комсомолу гордо сяють шість орденів. В ці урочисті дні урядовими нагородами відзначені комсомольські організації Краснодона, Шепетівки, Первомайська, Нової Каховки, Кагарлика. Дозвольте поздоровити комсомольців цих організацій, весь комсомол і молодь республіки з високими нагородами. Вони надихають і кличуть чотирьохмільйонну армію комсомольців, всю молодь України до нових величних звершень.

Ми також сердечно поздоровляємо молодих спеціалістів народного господарства, вчених, працівників культури, освіти, комсомольських організацій республіки, які на відзнаку ювілею комсомолу нагороджені Президією Верховної Ради Української РСР грамотами та удостоєні почесних звань. Побажаємо їм нових успіхів у творчій праці і громадсько-політичній діяльності.

Народження, історія, усі славні діла комсомолу пов'язані з безсмертним ім'ям великого Леніна, з вказівкою комуністів. Ленін і партія розробили принципи та організаційні принципи Комуністичної Спілки Молоді, вели її шляхом у всіх випадках, коли виникали труднощі і ускладнювалася обстановка. Партія провела комсомол через бурі і шторми, класові битви, виховала молоде покоління в дусі мужності, стійкості, відваги і героїзму.

Ленін і партія визначили конкретну програму діяльності комсомолу — надійного помічника КПРС в комуністичному вихованні підростаючого покоління. Ленінський заповіт «Вчитись комунізму!» став законом життя комсомольців, усієї нашої молоді.

Ленін і партія вчать молодь беззавітно служити своєму народові, оволодівати надбаннями науки і культури, поєднувати навчання і виховання з високопродуктивною працею, з загальною боротьбою трудящих за торжество комунізму.

Найвищою гордістю для всіх поколінь комсомольців є те, що Комуністична Спілка Молоді носить ім'я Володимира Ілліча Леніна. Священна клятва комсомолом дана партії ще в 1924 році: «VI Всесоюзний з'їзд Комуністичної Спілки Молоді, приймаючи ім'я Ленінського комсомолу, клянеться, що хоч би які перешкоди стояли на нашому шляху, хоч би яких жертв від нас вимагали — ми виконаємо всі ці завдання, ми з честю будемо нести прапор Леніна». Комсомол завжди був вірним цій клятві. Комсомольці, наша молодь завжди будуть нести ці вогненні слова у своїх гарячих серцях.

Сьогодні, в день піввікового ювілею Ленінського комсомолу, Комуністична партія Радянського Союзу закликає молоде покоління вчитися у Леніна, бути відданим справі великого Леніна, звіряти з Леніним кожний свій крок в роботі і боротьбі за щастя свого народу. Партія твердо переконана, що комсомольці, вся наша молодь і надалі будуть високо нести священний революційний прапор, завжди будуть справжніми борцями-ленінцями.

З іменем Леніна, під прапором партії разом з усім радянським народом комсомол пройшов через суворі випробування, на всіх етапах комуністичного будівництва був у перших рядах борців за нове життя.

Героїчний шлях Ленінського комсомолу — це безмежна відданість справі революції сотень тисяч юних бійців. У важкі роки громадянської війни, коли вирішувалась доля першої в світі Країни Рад, вони поруч з комуністами мужньо ставали на захист завоювань Великого Жовтня. Про ті грізні і незабутні роки народ склав чудові пісні, передає з покоління в покоління легенди.

Пригадайте, товариші, як говорив про ті часи співець буремної молодості Микола Островський: «Ви що ж думаєте, на нас сонце не світило, чи життя не здавалося нам прекрасним, чи для нас не було принадних дівчат, коли ми носилися по фронту й переживали бойові бурі? У тому-то й річ, що життя нас кликало. Ми, може, більш від інших відчували його чарівність, але ми твердо знали, що найголовніше зараз — знищити класового ворога і відстояти революцію».

Героїчний шлях Ленінського комсомолу — це небачений ентузіазм армії юних будівників нового життя. Вони прийшли на трудовий фронт з охочими до роботи руками, з глибокою вірою в перемогу соціалізму. На їх шляху чорною, жорстокою силою ставали голод і холод, розруха і ворожа блокада, бандити і куркулі. Але це не зупинило їх. Комсомольці відбудовували і зводили нові заводи, шахти, електростанції, проводили колективізацію, йшли в перших лавах культармійців. Ніколи не забуде вдячний народ трудових подвигів комсомолу в роки перших п'ятирічок. Магнітка і Кузнецьк, шахти Донбасу і Дніпрогес, Харківський і Сталінградський тракторні, Турксиб і Комсомольськ на Амурі — ось вони, етапи великого трудового шляху відважної комсомолії.

Героїчний шлях Ленінського комсомолу — це масовий подвиг радянських юнаків і дівчат у смертельній битві з фашизмом. Незавжди залишаться в пам'яті народній імена героїв-комсомольців, що вони кидалися з гранатами під гусениці ворожих танків, закривали своїми грудьми амбразури дзотів. Це вони спрямовували палаючі літаки на колони гітлерівських військ, мужньо боролися проти загарбників в партизанських загонах і в підпіллі.

Радянська Батьківщина високо оцінила масовий героїзм молодого покоління в роки Великої Вітчизняної війни. Сім тисяч вихованців комсомолу удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу, три з половиною мільйони комсомольців нагороджені орденами і медалями. А хіба можна забути подвиг молоді в тилу! Підлітки і навіть діти ставали до верстатів, сідали за кермо трактора, працювали день і ніч, разом з матерями замінили своїх батьків і старших братів, внесли великий вклад у розгром ненависного ворога.

Історія не знала подібних прикладів масового героїзму молоді. Кожен комсомолець віддавав справі революції, захисту завоювань Великого Жовтня все, що він міг, знав, умів, не шкодуючи навіть свого життя. На цьому шляху полягли смертю хоробрих тисячі й тисячі юнаків і дівчат, комсомольців, нашої молоді різних поколінь. Серед них — багато синів і дочок українського народу. Своїми героїчними подвигами, юною кров'ю своєю вони навічно вписали немеркнучі сторінки в історію комсомолу, в історію радянського народу. Прошу вшанувати світлу пам'ять героїв вставанням і хвилиною мовчання. (Всі встають).

Героїчний шлях Ленінського комсомолу, — продовжує П. Ю. Шелест. — це невтомна праця молодих патріотів на відбудові зруйнованого війною народного господарства, відроджені міста і села, заводи, шахти, колгоспи. Це — ударні комсомольські будови, освоєння мільйонів гектарів нових земель, масовий рух за комуністичну працю, за економію і бережливість.

Ленінський комсомол активно допомагає партії ідейно загартовувати юнаків і дівчат, залучати їх до господарського і культурного будівництва. Він — вірний помічник і резерв Комуністичної партії, визнаний ватажок радянської молоді, бойовий загін міжнародного комуністичного і демократичного молодіжного руху.

Оглядаючи шлях, пройдений комсомолом, наша партія, радянський народ по праву пишаються його славними ділами, героїзмом і мужністю, невичерпним ентузіазмом. Піввікова біографія комсомолу яскраво свідчить, що в його діяльності втілилось усе найкраще, чого вчив молодь В. І. Ленін, чого постійно вчить Комуністична партія Радянського Союзу. Юнаки і дівчата проходять в Комуністичній Спілці Молоді хорошу школу життя, вчаться ленінізму, стають активними будівниками нового суспільства. Сьогодні важко назвати визначного партійного, державного діяча, керівника підприємства, голову колгоспу, вченого, конструктора, вчителя, лікаря, інженера, діяча літератури і мистецтва, який не був би вихованцем комсомолу.

Збулися мрії великого Леніна. В нашій радянській сім'ї зігріте материнським піклуванням і любов'ю партії і народу виростає і мужніє чудове молоде покоління. Воно глибоко переконане в тому, що шлях до комунізму, праця в ім'я комунізму — це зміст і мета його життя.

Дорогі товариші!

Під керівництвом Комуністичної партії Радянського Союзу і її ленінського Центрального Комітету наш народ добився видатних перемог. Самовідданою працею всіх поколінь створено могутню соціалістичну державу, яка займає передові рубежі в галузі економіки, техніки, науки і культури, стала оплотом миру і прогресу в усьому світі.

Перший рік другого півстоліття Радянської влади ознаменувався новими досягненнями в розвитку народного господарства, підвищенні добробуту і культури трудящих. Кожний день приносить нові радісні вісті. Успішно виконується план третього року п'ятирічки промисловістю, значні здобутки мають трудівники сільського господарства. З новою силою і завзяттям штурмуються космічні простори.

Ось і зараз штурмує космос наш відважний земляк, вихованець комсомолу України товариш Береговий Георгій Тимофійович. Надішлемо ж йому, товариші, від імені учасників урочистого пленуму, всієї комсомолії і молоді республіки привітання і наші гарячі, найсердечніші побажання успішно виконати відповідальне і почесне завдання партії і уряду та благополучно повернутися на рідну землю.

Ми по праву пишаємося величними звершеннями радянського народу. Але Комуністична партія вчить нас ніколи не заспокоюватись на досягнутому, завжди дивитись вперед, добиватись нових успіхів.

Наша мета — комунізм! Запорукою його перемоги є непохитна вірність КПРС марксизму-ленінізму, морально-політична єдність радянського народу, його висока свідомість, відданість соціалістичній Батьківщині, ідеалам комунізму. Ця велика і світла мета об'єднує всі покоління радянських людей, кличе їх на подвиги і звершення.

У боротьбі за комунізм партія покладає великі надії на комсомол, на нашу славну молодь. Всі ми живемо у чудовий час. Радянська країна впевнено крокує в майбутнє. І наша молодь є гідною великої епохи. Вона віддає свій ентузіазм і молодий порив здійсненню планів комуністичного будівництва.

Партія закликає молоде покоління трудитися творчо,натхненно, високопродуктивно. Ми повинні завжди пам'ятати, що тільки працею створюються матеріальні і духовні багатства, що тільки праця в ім'я великої мети по-справжньому звеличує людину. Комсомольці і молодь покликані йти в авангарді всенародного соціалістичного змагання, боротьби за дострокове виконання п'ятирічного плану, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Будівництво нового суспільства нерозривно пов'язане з могутнім розвитком науки і техніки, розквітом соціалістичної культури. Висока освіченість і культура, досконале володіння своєю професією, прагнення до знань — чудові риси молодої радянської людини. Партія і народ все роблять для того, щоб підростаюча зміна могла одержати глибокі знання, опановувати досягненнями сучасної науки, всіма багатствами людського розуму.

Комсомол, наша молодь надійно і впевнено приймають революційну естафету з рук старших товаришів, вчаться у них будувати нове суспільство.

Комуністичне суспільство — це суспільство трударів. Цьому суспільству потрібні закохані в свою справу, допитливі, вольові, сильні, окрилені сміливою мрією і глибокими знаннями люди. Без знань немає перемоги, руху вперед.

Нехай же ленінський заклик «Вчитися, вчитися і вчитися!» завжди буде девізом кожного комсомольця, кожного юнака і дівчини!

Наша молодь повинна оволодівати марксистсько-ленінською теорією, вивчати твори В. І. Леніна, його життя і діяльність, вчитися жити і працювати по-ленінськи. Виховання в усіх юнаків і дівчат комуністичної переконаності, високої класової свідомості, політичної пильності, піднесення їх громадсько-політичної активності — одне з головних завдань комсомолу.

Будівник комунізму — людина високих моральних якостей, благородних почувань, сердечної чуйності. Виховувати юнаків і дівчат в дусі колективізму, людями мужніми і сильними, правдивими і щирими, вірними друзями, прищеплювати їм непримиренну ненависть до ворогів — це завдання партії і комсомолу.

Щоб стати гармонійно розвиненою, великої душевної краси людиною, кожен юнак, кожна дівчина повинні збагачувати себе надбаннями людської культури, виробляти в собі високі естетичні смаки, вміння бачити і сприймати прекрасне. Для цього у вас, юні друзі, є великі можливості. Використовуйте ж їх, любіть і вивчайте нашу прекрасну Вітчизну, культуру свого народу, братніх народів Радянського Союзу.

Виховувати молодь по-комуністичному — це значить розвивати в неї гарячі почуття радянського патріотизму, дружби народів і пролетарського інтернаціоналізму.

Сучасний світ характеризується складними подіями, різким загостренням ідеологічної боротьби між капіталізмом і соціалізмом. Сили імперіалізму вдаються до відчайдушних спроб будь-що зупинити суспільний прогрес, повернути історію назад.

У цій складній обстановці наша партія і уряд роблять все для дальшого піднесення економічної і оборонної могутності Радянського Союзу, зміцнення співдружності братніх соціалістичних країн, єдності міжнародного комуністичного і робітничого руху, вживають усіх заходів, щоб не допустити розв'язування нової світової війни. Весь наш народ одностайно схвалює і підтримує ленінську внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, віддає всі свої сили успішному перетворенню її в життя.

Ми повинні постійно підвищувати революційну пильність, зривати підступні заміри класового ворога, вести непримиренну боротьбу проти буржуазної ідеології.

Партія і народ твердо впевнені, що комсомольці, наша молодь будуть вірними героїчним революційним і бойовим традиціям старших поколінь революціонерів, завжди готовими виступити із зброєю в руках на захист здобутків Великого Жовтня, інтересів соціалізму.

Партія і народ вірять, що молоде покоління Країни Рад віддасть всі свої сили, весь запал юних сердець боротьбі за світле майбутнє людства — за комунізм!

Дорогі товариші!

На відзнаку бойових і трудових подвигів та активної участі комсомолу України у вихованні молодих будівників комунізму Центральний Комітет Комуністичної партії України з нагоди п'ятдесятиріччя ВЛКСМ заснував Пам'ятний прапор для Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України. Дозвольте мені за дорученням ЦК КП України вручити цей Пам'ятний прапор комсомольській організації республіки.

Дорогі друзі! Пам'ятний Червоний прапор, який щойно вам вручено, є символом вірності комсомольців і молоді великій справі комунізму. На ньому зображення найдорожчої всім нам людини — Володимира Ілліча Леніна. Багатонаціональний радянський народ живе, бореться і перемагає з ім'ям Леніна. У свідомій праці, у будівничій творчості мас виявляється вірність ленінізмові. Для нас немає нічого вищого і благороднішого, ніж йти по шляху, вказаному Леніним.

Комуністична партія України, український народ глибоко переконані в тому, що двічі орденоносна Ленінська Комуністична Спілка Молоді України — бойовий і один з найбільших загонів ВЛКСМ, вся молодь республіки і надалі вноситимуть гідний вклад у всенародну боротьбу за торжество комунізму.

Хай живе п'ятдесятиріччя Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді!

Хай живе героїчна радянська молодь!

Ленінській Комуністичній Спілці Молоді України — слава!

Натхненному і організатору всіх наших перемог — Комуністичній партії Радянського Союзу — слава! Вічна, нерушима, як гранітні скелі, під склепінням залу могутньо розноситься «Слава КПРС!», «Слава Комуністичній партії України!», «Ленін з нами!», «Слава!», «Слава!», «Слава!»).

(Промова товариша П. Ю. Шелеста була вислухана з великою увагою і неодноразово переривалася оплесками).

ВІРНІ ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА, ІДЕАЛАМ КОМУНІЗМУ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Від імені тих, хто запалив незгасний вогонь революції, йшов на штурм Перекопу, захищав Вітчизну від фашистської навали, закладав фундамент могутньої індустрії і соціалістичного сільського господарства, **О. М. Щербань** передає юній зміні — комсомольцям 60-х років полум'яний більшовицький привіт і поздоровляє спадкоємців безсмертної слави батьків з великим святом, закликає їх бути вірними заповітам Леніна.

В цю урочисту хвилину, говорить далі О. Н. Щербань, під Червоним прапором Ленінського комсомолу немає багатьох, хто ціною свого життя високо підніс цей прапор, чия кров пурпуром горить на ньому, чиє життя освітлює наш шлях у майбутнє. Герої орлиного племені у наших справах, вони надихають сучасників на нові подвиги.

Починається хвилююча перекличка поколінь радянської молоді.

— Микола Островський! викликає промовець.

— Рядовий революції, письменник-патріот став символом мужності, непохитності, відданості справі комунізму для всіх поколінь молодої Країни Рад,—відповідає робітниця Хмельницького трансформаторного заводу, депутат Верховної Ради СРСР, комсомолка **Тетяна Галушко.** — Його книга «Як гартувалася сталь» — своєрідний підручник боротьби за торжество ленінських ідеалів. Ми, земляки і нащадки Миколи Островського, з гордістю називаємо себе корчагінцями. Наш девіз — девіз Павки: «Тільки вперед, тільки на лінію вогню!».

— Іван Минайленко!

— Харків'янин, сімнадцятирічний борець за Радянську владу на Україні Іван Минайленко живим закопаний в землю білогвардійцями. Мужність Вані Минайленка надихає молодих робітників на нові звершення в ім'я рідної Вітчизни. Ми продовжуємо подвиги юних рицарів революції, — відповідає токар Харківського заводу транспортного машинобудування ім. Малишева, член ВЛКСМ, Герой Соціалістичної Праці **Герман Михайлов.**

— Іван Бугайченко!

— Колишній секретар Тернопільського обкому, бойовий керівник молодіжного підпілля на Житомирщині героїчно загинув у фашистській катівні. Сьогодні комсомольський ватажок, Герой Радянського Союзу Іван Бугайченко — з нами, в кожній нашій ударній справі. І в цій знаменній спадкоємності — смисл нашого життя, — звучить голос вожака комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Прогресс» Чортківського району Тернопільської області **Марії Гузик.**

— Ляля Убийвовк!..

Відповідає студентка Полтавського педагогічного інституту, Короленківський стипендіат **Валентина Снігуренко.**

— Нескорена полтавчанка, Герой Радянського Союзу Ляля Убийвовк по-звірячому закатована фашистськими загарбниками. Сьогодні девіз студентів нашої республіки і моїх товаришів по інституту — земляків Лялі Убийвовк: «Рівняння на героїв!» Ми обіцяємо рідній партії вчитися, жити і працювати так, щоб бути гідними безсмертної справи своїх попередників!

— Комісар «Молодої гвардії» Олег Кошовий!

Схвильовано відповідає учень 9-го класу Краснодонської середньої школи ім. Горького **Олексій Старих.**

— Шістнадцятирічний комісар підпільної комсомольської організації «Молода гвардія» Герой Радянського Союзу, Олег Кошовий загинув смертю хоробрих, — говорить він.—Та назавжди залишаться в комсомольських лавах він і його соратники — Іван Земнухов, Сергій Тюленін, Люба Шевцова, Уляна Громова.

Олег вчився в нашій школі. Нам сьогодні стільки ж років, скільки було юним підпільникам. У кожному з нас живе молодогвардієць, ми готові продовжити справу героїв.

— Володимир Грибиніченко!

— У мирні дні повторив подвиг Олександра Матросова, — промовляє заслужений шахтар Української РСР, депутат Верховної Ради УРСР **Анатолій Сокол.**— Сталевар Макіївського металургійного заводу, комсорг зміни, грудьми кинувся на смертоносний струмінь розплавленого металу і ціною свого життя врятував товаришів. Подвиг Грибиніченка живе в героїчних буднях юнаків і дівчат Донеччини. Ми, ровесники героїв, сьогодні невтомною працею своєю продовжуємо творити героїчну історію комсомолу!

Група молодих Героїв Соціалістичної Праці — шахтар Кузьма Северинов, колгоспниця Люба Григораш, судоремонтник Володимир Колпаков одержують з рук ветеранів палаючий факел — естафету.

Одностайно приймається клятва.

— Ми, комсомольці 60-х років, прийнявши революційну естафету старших поколінь, перед героїчним минулим Ленінського комсомолу і радянського народу, перед майбутніми поколіннями урочисто клянемося бути вірними Комуністичній партії Радянського Союзу і соціалістичній Батьківщині, весь вогонь молодих сердець і окрилений високими устремліннями розум до кінця віддати продовженню справи полум'яних комунарів, самовідданих борців за торжество заповітів великого Леніна.

Ми клянемося іменами безстрашних комісарів революції, що пішли на смерть в ім'я нашого життя; іменами вічно молодих Миколи Островського, Івана Минайленка, Івана Бугайченка, Лялі Убийвовк, Олега Кошового, Володимира Грибиніченка, дорогими іменами батьків і матерів наших — кожним своїм днем, всім життям своїм утверджувати й розвивати ленінські традиції партії і комсомолу, бути послідовними й цілеспрямованими поборниками священних марксистсько-ленінських ідей. Над усе ставити служіння своєму народові і зміцнювати дружбу між трудящими світу на принципах пролетарського інтернаціоналізму.

Ми клянемося першим струмом Дніпрельстану, першою вулицею Братська, першою краплею води в Голодному Степу гідно продовжувати подвиги своїх героїчних попередників — творців славної п'ятдесятилітньої історії Ленінського комсомолу.

Клянемося всю свою енергію віддати творчій праці на благо рідної Вітчизни, жити й боротись по-ленінськи!

Ми клянемося народу, Батьківщині, партії, що завжди готові зі зброєю в руках захищати здобутки Великого Жовтня, віддати для цієї мети всі сили, а коли буде потрібно — життя.

Клянемось полум'ям зірки на будьонівці, полум'ям зорі на борту космічного корабля, полум'ям комсомольських орденів.

Клянемось! Клянемось! Клянемось!

— Клянемось! Клянемось! Клянемось! — в єдиному пориві підхоплюють присутні.

Під звуки фанфар стрункими рядами, з прапорами Республіканської піонерської організації в залі з'являються юні ленінці. Вони передають щирі вітання з ювілеєм своєму старшому братові, вожатому і наставнику.

Веселими зграйками вибігають на сцену жовтенята і дарують квіти керівникам Комуністичної партії та Уряду республіки, комсомольцям, ветеранам революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, героям праці.

Загони червоних слідопитів, туристів, юних техніків, натуралістів, аматорів, спортсменів, юнармійців, юних умільців доповідають старшим про свої патріотичні справи. Величезний галстук-рапорт та виготовлені своїми руками сувеніри піонери передають президії пленуму.

До юних ленінців звертається прославлений шахтар **Кузьма Северинов.**

— Юні друзі, — говорить він. — Вам, майбутнім комсомольцям, нашій зміні вручаємо ми палаючий факел.

Приймаючи невгасимий вогонь, піонери обіцяють наполегливо оволодівати знаннями, рости гідними слави комсомолу, вчитись у нього вірності партії.

На трибуні — керівник делегації в'єтнамської молоді член керівництва Асоціації молоді і студентів за визволення Південного В'єтнаму **Нгуєн Тхань Конг.** Він висловлює глибоку подяку радянському народові, юнакам і дівчатам Країни Рад за гарячу підтримку героїчної боротьби його народу проти американських агресорів і їх маріонеток, за національну незалежність, мир і свободу.

Під гарячі оплески головуючий оголошує вітальну телеграму від льотчиків-космонавтів СРСР на адресу урочистого пленуму.

Присутні з великим піднесенням приймають вітальну телеграму зоряному синові Радянської Вітчизни, дорогому землякові, вихованцеві комсомолу України, льотчику-космонавту, Героєві Радянського Союзу, полковникові Георгію Тимофійовичу Береговому, який здійснює політ у космосі. Текст телеграми зачитує бригадир арматурників тресту «Єнакієвметалургбуд», Герой Соціалістичної Праці **Микола Кравченко.**

Слово надається льотчику-космонавту СРСР, Герою Радянського Союзу, полковнику **П. Р. Поповичу,** який передав щирі вітання українській комсомолії у зв'язку з піввіковим ювілеєм ВЛКСМ.

Теплі поздоровлення юності нашої Вітчизни юнакам і дівчатам Радянської України з нагоди 50-річчя Ленінського комсомолу передав голова правління Всепольського комітету співробітництва молодіжних організацій, голова головного правління Спілки польських харцерів **Віктор Кінецький.**

Зал заповнюють представники Збройних Сил СРСР. Від імені воїнів Радянської Армії, прикордонників, військових моряків, від імені нащадків тих, хто в грозові ночі Жовтня штурмував Зимовий, кого в громадянську війну водила молодість у шабельний похід, хто встановив переможне Червоне знамено над рейхстагом, від імені тих, хто сьогодні стоїть на сторожі завоювань соціалістичної революції, чотирьохмільйонний загін ЛКСМУ гаряче вітав відмінник бойової і політичної підготовки молодший сержант **Володимир Долматов.**

З великою одностайністю учасники урочистого пленуму прийняли текст вітального листа Центрального Комітетові КПРС, який оголошує секретар ЦК ЛКСМУ **І. І. Скиба.**

Тривалими оплесками зустрічається пропозиція надіслати вітального листа ЦК КП України. Його оголошує керівник комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Леніна Бершадського району Вінницької області **В. Д. Прибильська.**

Присутні одностайно схвалюють також текст вітальної телеграми на адресу ЦК ВЛКСМ, яку зачитує перший секретар Київського обкому комсомолу **К. І. Масик.**

Із заключним словом виступає перший секретар ЦК ЛКСМ України **О. С. Капто.**

Всі встають і натхненно співають Партійний Гімн «Інтернаціонал».

В залі довго звучать здравиці на честь рідної Комуністичної партії, радянського народу, Ленінського комсомолу. Під склепінням залу гримить овація.

* * *

Для учасників урочистого пленуму ЦК ЛКСМУ було дано великий святковий концерт.

(РАТАУ).

Вони приходили сюди разом з вранішніми серпанками. Виструнчившись під червоним розкриллям стягів, стояли біля високих обелісків. Стояли горді і схвильовані. Стояли щасливі. Вахту пам'яті героїв кіровоградські піонери та комсомольці протягом всього Тижня ювілейних торжеств несли з честю.

На знімку: комсомольці біля пам'ятника В. І. Леніну в Кіровограді.

Фото В. КОВПАКА.

КНИЖКИ ДО ЮВІЛЕЮ

До 50-річчя Ленінського комсомолу видавництва України випустили ряд книг, в яких розповідається про героїчний шлях ВЛКСМ, боротьбу комсомольців і молоді за свободу і незалежність нашої Вітчизни на фронтах громадянської і Великої Вітчизняної воєн, про їх активну участь у соціалістичному і комуністичному будівництві.

Вийшли з друку «Історія Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України», друге доповнене видання книги П. Ю. Шелеста «Історичне покликання молоді», колективні роботи «Партія веде», «Шляхами комсомольської слави» та інші видання.

(РАТАУ).

50 років Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді

Доповідь товариша О. С. КАПТА на урочистому пленумі ЦК ЛКСМУ 28 жовтня 1968 року

У ці дні, говорить О. С. Капто, комсомольці, всі юнаки і дівчата нашої Батьківщини переживають глибоке і велике хвилювання. Постанова ЦК КПРС з нагоди 50-річчя Ленінського комсомолу, привітання Центрального Комітету партії, виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ сповнюють наші серця найсвітлішими прагненнями і помислами.

У теплих напутніх словах рідної ленінської партії, в нагородженні ВЛКСМ шостим орденом — орденом Жовтневої Революції ми бачимо її щиру материнську турботу про підростаюче покоління.

З новою силою кожний з нас відчув тепло рідної партії в щойно виголошеній промові члена Політбюро ЦК КПРС, Першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста, у врученні комсомольській організації республіки Пам'ятного Червоного прапора ЦК КП України на ознаменування бойових і трудових подвигів молоді республіки.

Урядові нагороди, яких у зв'язку з 50-річчям ВЛКСМ удостоєні Краснодонська, Шепетівська, Ново-Каховська міські, Кагарлицька, Первомайська районні комсомольські організації — це велика честь для комсомолу всієї України. Ці нагороди кличуть молодь на нові звершення в ім'я Вітчизни, в ім'я світлих ідеалів комунізму.

Дозвольте, товариші, від вашого імені, від імені 4-мільйонного комсомолу України, всієї молоді республіки висловити нашій рідній партії, Радянському урядові палку вдячність за їх турботу про підростаючу зміну і сказати наше гаряче комсомольське спасибі. Ми запевняємо Центральний Комітет КПРС, Центральний Комітет Комуністичної партії України, що бадьорі і працьовиті, юнацьки дружні, сповнені сил і героїзму, сповнені молоде покоління донині Червоний стяг свободи, підняти у буремні дні Жовтня, до повної перемоги комунізму!

Комсомол, як масова самодіяльна суспільно-політична організація трудової молоді, виник на основі революційного робітничого руху. Разом з пролетаріатом трудяща молодь пройшла всі етапи політичної боротьби, від підпільних гуртків і груп до масових страйків і демонстрацій, а від них — до барикад лютневої і Жовтневої революції.

Новий період в розвитку молодіжного руху, продовжує О. С. Капто, поклав VI з'їзд партії, який на пропозицію В. І. Леніна прийняв резолюцію «Про Спілки молоді». В ній говорилося про необхідність створення організаційно самостійних Спілок, що ідейно зв'язані з партією і працюють під її безпосереднім керівництвом, про те, «щоб ці організації з самого ж свого виникнення набрали соціалістичного характеру».

29 жовтня 1918 року кращі представники передової молоді країни зібрались в Москві на свій I з'їзд, який і проголосив створення Російської Комуністичної Спілки Молоді. Молоде покоління назавжди поєднало свою долю з партією, її світлими, життєстверджуючими ідеалами.

Революційні Спілки молоді України, які працювали тоді в підпіллі, не змогли послати на з'їзд РКСМ своєї делегації. Тільки одному представникові вдалося подолати всі ворожі перепони.

Вислухавши послання України, з'їзд прийняв таку резолюцію: «Перший Всеросійський з'їзд РКСМ... протестує проти білого терору скоропадщини, вшановує пам'ять замордованих на Україні товаришів і заявляє, що наближається момент, коли до єдиної сім'ї трудящої молоді Росії віллється революційна українська молодь».

І в суворій ніч сроки... молодіжний рух... під безпосереднім керівництвом ЦК КП України була створена Комуністична Спілка Молоді України — бойовий загін РКСМ, невід'ємна і складова його частина.

Початок бойового шляху комсомолу ознаменований його героїчною участю в громадянській війні. Ті... пощастило бути першими членами Комуністичної Спілки, разом з комсомольським квитком одержували й гвинтівку: треба було захищати революцію.

В 1919 — 20 роках комсомол проводить три всеросійські мобілізації. На фронти громадянської війни було направлено двісті тисяч юних патріотів.

Та фронт боротьби за нове суспільство, за здобутки революції був не тільки воєнним, а й трудовим та ідеологічним, і його лінія проходила не лише по брустверах окопів, а й по цехах зруйнованих заводів, нерозораних межах і, врешті, через серця людей — тобто через ті висоти, без завоювання і утримання яких годі було й думати про остаточну перемогу революції.

Завдання комсомолу в будівництві соціалізму і комунізму з великою глибиною були визначені В. І. Леніним у промові на III з'їзді РКСМ 2 жовтня 1920 року, яка стала важливим теоретичним документом марксизму-ленінізму про роль молоді в будівництві нового суспільства. Вождь партії дав відповідь на основні питання комуністичного руху. Він закликав комсомольців, юнаків та дівчат вчитися комунізму. Заповіти Ілліча були і залишаються програмою діяльності Комуністичної Спілки Молоді.

В роки мирного будівництва комсомол бере активну участь в тій гігантській роботі, яку проводить партія по утвердженню нового життя. Комсомольці йшли відбудовувати зруйновані фабрики й заводи, розпалювати топки паровозів, відкачувати воду з шахт.

Лозунг «Все — для війни» був замінений на інший «Все — для народного господарства». Партія... на... Донбас. Резо... комсомольських борів... шахт короткі, як телеграми, і безперечні, як наказ: «Працювати без хліба. Не дати охолонути котлам. Не дати зупинитися насосам».

За ініціативою комсомолу розгортається рух за подання допомоги червоній кочегарці. Молодь Країни Рад напружувала всі сили. Вона усвідомлювала, що вирішальне значення для соціалістичної Батьківщини, для зміцнення її економічної і оборонної могутності мало здійснення плану індустріалізації країни.

Тисячі молодих ентузіастів зводили Дніпрогес, Магнітку, Харківський та Челябінський тракторні заводи і багато інших індустріальних гігантів. По першій мобілізації, проведеній комсомолом в 1929 році, 350 тисяч юнаків і дівчат поїхали на новобудови п'ятирічки. Народжується нове, соціалістичне ставлення до праці. А нове і молодь в країні, яка першою встановила владу робітників і селян, крокує поруч. І комсомол виступає застрільником соціалістичного змагання і ударництва.

У мільйонах юних сердець вирували невичерпна енергія і ентузіазм. Могутньою симфонією, урочистим маршем всеперемагаючої юності звучали слова: індустріалізація, колективізація, соціалізм.

Молоді патріоти діяльно допомагали партії в створенні і зміцненні колгоспного ладу. Разом з комуністами вони боролися проти куркулів, організовували перші МТС, колгоспи, оволодівали технікою, формували комсомольські тракторні колони, пропагували передові агротехнічні знання.

Проявляти свою ініціативу, свій почин стало духовною потребою вихованого партією молодого будівника соціалізму. Не можна без хвилювання говорити про вихованців комсомолу України — молодих ударників, зачинателів патріотичного руху новаторів у промисловості, сільському господарстві, на транспорті: Микиту... ва, Макара Мо... Анелину... Ми... ко, Марину Гнатенко, Петра Кривоноса і тисячі інших.

Складовою частиною боротьби за соціалізм було культурне будівництво. І в ці урочисті дні комсомол по праву може гордитися не тільки бойовими і трудовими звершеннями, а й тим вагомим вкладом, який він вніс у культурну революцію. і бути не могло: зліт революційної активності молодого покоління народжував свою нову, радянську інтелігенцію. За роки першої і другої п'ятирічок грамоті навчилось 40 мільйонів чоловік, 9 мільйонів юнаків і дівчат дістали середню освіту. З числа комсомольців було підготовлено 118 тисяч інженерів і техніків, 69 тисяч спеціалістів сільського господарства.

З року в рік, радянський народ досягав небачених в історії успіхів. Нелегко вони давались. Більше того, вони викликали шалену лють ворогів всіх мастей. Вони намагалися вести свою підривну роботу і в комсомолі. В боротьбі за торжество генеральної лінії партії комсомол ідейно зміцнів та загартувався, ще раз довів свою політичну зрілість і відданість справі партії, справі комунізму.

Міжнародна обстановка, в якій жили і працювали радянські люди, була у довоєнні роки весь час напруженою, говорить далі промовець. Вона таїла в собі небезпеку війни. Радянський уряд, неухильно проводячи миролюбиву зовнішню політику, постійно дбав про зміцнення оборони країни. І в цій справі комсомол був активним помічником. Він здійснює шефство над Військово-Морським флотом і авіацією, посилаючи служити на кораблі і літаки кращих своїх представників. Сьогодні нам особливо приємно відзначити, що ініціатором шефства над Збройними Силами Країни Рад був комсомол України, який ще в 1922 році взяв на себе обов'язок допомагати Першому кінному корпусу Червоного козацтва. В тирах Тсоавіахіму робили перші постріли майбутні... Радянського Союзу людина... Павличенко, Ніна Онілова, Лєрокумбиди... ли путівку в небо врославленим радянським асам — тричі Героям Радянського Союзу Івану Кожедубу і Олександру Покришкіну, двічі Героєм Радянського Союзу Олександру Молодчому та багатьом іншим.

(Закінчення на 4 стор.)

* Доповідь друкується по

Книга комсомольських, бойових і трудових справ ще довго залишатиметься не дочитаною до кінця. Адже й по сьогодні що день — то нове відкриття тієї чи іншої події або героя, про котрих досі було нічого не відомо. І кожна з цих подій варта повісті, роману.

А життя не стоїть на місці. Юнаки та дівчата повсякчас звершують нові трудові подвиги.

Великий вклад у літопис полум'яних літ ВЛКСМ і комсомольців Кіровоградщини.

ІСКРИ ПОЛУМ'ЯНИХ ЛІТ

1918. Єлисаветградщину звільнено від німецьких окупантів. Ініціативна група в кінці року почала проводити організаційну роботу по створенню «партії молодих комуністів».

1919. 11 квітня в читальному залі центральної міської бібліотеки (нині обласна бібліотека імені Н. К. Крупської) відбулися перші організаційні збори єлисаветградських комсомольців.

1920. У грудні на Новоукраїнку напали махновці. На боротьбу з ними вийшли всі комсомольці міста на чолі з секретарем райкому комсомолу Іваном Демченком...

1921. Серпень. Група бобринецьких комсомольців вибила махновців із Кетрисанівки та Ведмежої Балки.

1922. Грудень. Члени Новгородківського осередку організували два суботники по обладнанню сільбуду.

1924. Оголошено Ленінський прийом до комсомолу. Комсомольська організація теперішнього нашого обласного центру із 700 зросла до 2189 членів.

1926. Мешканці села Володимирівки Бобринецького району обрали депутатами сільської Ради сімох комсомольців.

1927. Липень. Комсомольці села Федорівки всім осередком вступили до щойно створеної сільгоспартілі.

Юнаки та дівчата села Надлака (Новоархангельський район) організовують збір коштів на купівлю трактора для артілі «Десятиріччя Жовтня». Восени комсомольці Микола Бур'ян і Петро Садій проклали першу борозну без коней.

1928. Ятрань — мальовниче село в Новоархангельському районі. Вже в першу п'ятирічку тут створюється комсомольська тракторна бригада, якою керує Ксенія Бунь.

1930. До відкриття VIII з'їзду ЛКСМУ комсомольці заводу «Червона зірка» вирішили підготувати подарунок — ешелон тракторних сівалок.

1931. В грудні в Єлисаветграді мала стати до ладу шахта «Піонер-біс». Комсомольці виступили з зустрічним графіком: пустили шахту до 25 вересня.

1933. Комсомольці нашого краю продовжують створювати «буксирні» загони і посилати їх на територію нинішніх Миколаївської, Одеської та Херсонської областей для надання допомоги в колективізації.

1934. Комсомольці заводу «Червоний Профінтерн», готуючи гідну зустріч Першому травню, взялися виготовити для московського метро 25 транспортерів.

1935. «Працюю я на шахті «Піонер»... Завдання на двох за шість годин нарубати і навантажити 14 вагончиків вугілля і відкотити їх на відстань 100 метрів. Фактично ми даємо 28—36 вагончиків, а 6-го жовтня дали 35... Іван Ішенко».
(Газета «Кіровська правда» за 28 жовтня 1935 року).

1936. Комсомолка Катерина Мельниченко з Новоархангельського району старським «Комунаром» скошувала за зміну по 18—20 гектарів колоскових. Намолочувала з кожного гектара пшениці по 32—36 центнерів зерна.

1939. В січні було утворено Кіровоградську область. З перших же днів обком комсомолу організовує соціалістичне змагання серед молодіжних колективів.

1940. Тисячі юнаків та дівчат Кіровоградщини їдуть на найбільші будови країни.

1941. Почалася Велика Вітчизняна війна. В перші ж дні до лав Червоної Армії влилося близько 40 тисяч членів Спілки, тобто більше половини складу обласної комсомольської організації.

1942. 29 січня вихованець Зиновіївського... Дмитро... Довгий... на Ленінградському фронті... смертний подвиг. Троє бійців одночасно, за домовленістю, кинулися на три ворожі кулеметні точки...

1943. Диверсійна група, якою командував вихованець гайворонської комсомолії Григорій Васильович Балицький, пустила під укіс більше ста ворожих ешелонів. Г. В. Балицькому присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

1944. За рішенням обкому ЛКСМУ, на оборонні роботи було мобілізовано понад 12 тисяч комсомольців і молоді. Комсомольці заводу «Червона зірка» виступили з ініціативою — зібрати металевий брухт і кошти для створення танкової колони.

1946. В Олександрії вступила в дію перша черга брикетної фабрики. На її відбудові трудилося багато молоді.

[illegible] Ленінський комсомол і радянська молодь урочисто від... ВЛКСМ було нагороджено орденом... і всі

гів молоді республіки.

Урядові нагороди, яких у за'яку з 50-річчям ВЛКСМ удостоєні Краснодонська, Шепетівська, Ново-Каховська міські, Кагарлицька, Первомайська районні комсомольські організації — це велика честь для комсомолу всієї України. Ці нагороди кличуть молодь на нові звершення в ім'я Вітчизни, в ім'я світлих ідеалів комунізму.

Дозвольте, товариші, від вашого імені, від імені 4-мільйонного комсомолу України, всієї молоді республіки висловити нашій рідній партії, Радянському урядові палку вдячність за їх турботу про підростаючу зміну і сказати наше гаряче комсомольське спасибі. Ми запевняємо Центральний Комітет КПРС, партії України, що бадьоре і працьовите, юне і дуже, сповнене сил і творчого завзяття молоде покоління донесе Червоний стяг свободи, піднятий у буремні дні Жовтня, до повної перемоги комунізму!

Комсомол, як масова са-

* Доповідь друкується по скороченій стенограмі.

ді. Молоде покоління назавжди поєднало свою долю з партією, її світлими, життєстверджуючими ідеалами.

Революційні Спілки молоді України, які працювали тоді в підпіллі, не змогли послати на з'їзд РКСМ своєї делегації. Тільки одному представникові вдалося подолати всі ворожі перепони.

Вислухавши послання України, з'їзд прийняв таку резолюцію: «Перший Всеросійський з'їзд РКСМ... протестує проти білого терору скоропадщини, ушановує пам'ять замордованих на Україні товаришів і заявляє, що наближається момент, коли до єдиної сім'ї трудящої молоді Росії віллється революційна українська

дянської війни, в червні 1919 року під безпосереднім керівництвом ЦК КП України була створена Комуністична Спілка Молоді України — бойовий загін РКСМ, невід'ємна і складова його частина.

Початок бойового шляху комсомолу ознаменований його героїчною участю в громадянській війні. Ті, кому пощастило бути

кументом марксизму-ленінізму про роль молоді в будівництві нового суспільства. Вождь партії дав відповідь на основні питання комуністичного юнацького руху. Він закликав комсомольців, юнаків та дівчат вчитися комунізму. Заповіти Ілліча були і залишаються програмою діяльності Комуністичної Спілки Молоді.

В роки мирного будівництва комсомол бере активну участь в тій гігантській роботі, яку проводить партія по утвердженню нового життя. Комсомольці йшли відбудовувати зруйновані фабрики й заводи, розпалювати топки паровозів, відкачувати воду з шахт.

Лозунг «Все — для війни» був замінений на інший «Господарчий». Партія поставила бойове завдання — насамперед відбудувати Донбас. Резолюції комсомольських зборів шахт короткі, як телеграми, і безперечні, як наказ: «Працювати без хліба. Не дати охолонути котлам. Не дати зупинитися насосам».

За ініціативою комсомолу розгортається рух за подання допомоги чер-

лізація, кол-
ціалізм.

Молоді патріоти діяльно допомагали партії в створенні і зміцненні колгоспного ладу. Разом з комуністами вони боролися проти куркулів, організовували перші МТС, колгоспи, оволодівали технікою, формували комсомольські тракторні колони, пропагували передові агротехнічні знання.

Проявляти свою ініціативу, свій почин стало духовною потребою вихованого партією молодого будівника соціалізму. Не можна без хвилювання говорити про вихованців комсомолу України — молодих ударників, зачинателів патріотичного руху новаторів у промисловості, сільському господарстві,

ізотова, Олексія Стаханова, Макара Мазая, Пашу Ангеліну, Марію Демченко, Марину Гнатенко, Петра Кривоноса і тисячі інших.

Складовою частиною боротьби за соціалізм було культурне будівництво. І в ці урочисті дні комсомол по праву може гордитися не тільки бойовими і трудовими звершеннями, а й тим вагомим вкладом,

в собі небезпеку війни. Радянський уряд, неухильно проводячи миролюбну зовнішню політику, постійно дбав про зміцнення оборони країни. І в цій справі комсомол був активним помічником. Він здійснює шефство над Військово-Морським флотом і авіацією, посилаючи служити на кораблі і літаки кращих своїх представників. Сьогодні нам особливо приємно відзначити, що ініціатором шефства над Збройними Силами Країни Рад був комсомол України, який ще в 1922 році взяв на себе обов'язок допомагати Першому кінному корпусу Червоного козацтва.

В тирах Тсоавіахіму робітники, відважні снайпери, Герої Радянського Союзу Людмила Павлюченко, Ніна Онілова. Аероклуби дали путівку в небо прославленим радянським асам — тричі Героям Радянського Союзу Івану Кожедубу і Олександру Покришкіну, дві Героям Радянського Союзу Олександру Молодчому та багатьом іншим.

(Закінчення на 4-й стор.).

Центральному Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

Ми, учасники урочистого пленуму ЦК комсомолу України, присвяченого 50-річчю Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, від імені комсомольців, усіх юнаків і дівчат тричі орденоносної Радянської України звертаємося до рідної Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету з словами палкої любові і безмежної відданості.

Велику радість і хвилювання викликала у нас звістка про нагородження Ленінського комсомолу орденом Жовтневої Революції. Висока урядова відзнака і теплі батьківські слова привітання ЦК КПРС комсомольцям і молоді надихають юнаків і дівчат на нові звершення. Ми докладемо всіх зусиль для здійснення завдань, поставлених перед комсомолом Центральним Комітетом нашої партії у Постанові «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді». В цьому історичному документі визначені головні напрямки діяльності комсомолу на сучасному етапі, шляхи дальшого ідейного й організаційного його зміцнення.

Ми ще активніше працюватимемо на благо радянського народу, в ім'я перемоги комунізму.

Піввіковий ювілей комсомолу відзначається в час, коли наша партія і народ, все прогресивне людство готуються до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Для комсомольців, радянської молоді немає дорожчого імені, ніж ім'я Леніна. Нашому дорогому Іллічу, створеній ним Комуністичній партії комсомол зобов'язаний всіма своїми успіхами.

Ленін і партія дали комсомолові більшовицький гарт. У них він вчиться боротися і перемагати, любити свою Вітчизну і ненавидіти її ворогів, віддавати всі сили для процвітання Радянської країни.

Комсомольці і молодь завжди з партією. Ми гаряче підтримуємо мудру внутрішню і зовнішню політику КПРС, її невтомну боротьбу за мир, за зміцнення єдності міжнародного комуністичного і робітничого руху.

Комсомольці, вся молодь України прагнуть своєю самовідданою працею зміцнювати економічну і оборонну могутність нашої любимої Батьківщини.

Сьогодні, в день 50-річчя ВЛКСМ, ми урочисто клянемося тобі, рідна партіє, свято берегти завоювання Жовтня, бути гідними продовжувачами славних традицій партії і народу. Всі свої сили і молоду енергію ми віддаватимемо великій справі комуністичного будівництва. Ми завжди готові стати на захист радянської Вітчизни, інтересів соціалізму.

Запевняємо Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, що комсомол, вся молодь Радянської України завжди йтимуть шляхом, вказаним великим Леніним.

Хай живе Ленінський комсомол — вірний помічник і резерв Комуністичної партії!

Хай живе наша любима соціалістична Вітчизна!

Слава Комуністичній партії Радянського Союзу і її ленінському Центральному Комітету!

Центральному Комітету Комуністичної партії України

Ми, представники комсомолії тричі орденоносної Радянської України, зібравшись у Києві на урочистий пленум ЦК ЛКСМУ, присвячений 50-річчю ВЛКСМ, від імені чотирьох мільйонів комсомольців і комсомолок, всіх юнаків і дівчат республіки звертаємося до рідної Комуністичної партії України і її Центрального Комітету з словами щирої вдячності за постійну турботу про молоде покоління.

Комуністична партія і Радянський уряд високо оцінили діяльність Ленінського комсомолу. Віднині на його прапорі сяє шостий орден — орден Жовтневої Революції. Ми урочисто заявляємо, що завжди будемо гідними цієї високої нагороди.

Комсомол республіки щиро вдячний Центральному Комітету Комуністичної партії України за вручення республіканській комсомольській організації Пам'ятного прапора ЦК КП України, як символу вірності комсомольців і молоді революційним, бойовим і трудовим традиціям партії і народу.

50-річчя ВЛКСМ Ленінська Комуністична Спілка Молоді України зустрічає ударними справами. Юнаки і дівчата республіки, ставши на трудову вахту, показують зразки високопродуктивної праці, разом з усім народом готують відну зустріч 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

На заводах і фабриках, на колгоспних нивах і фермах, в лабораторіях інститутів і на будовах — скрізь комсомольці виявляють творче горіння, ініціативу, високе розуміння свого патріотичного обов'язку.

Як і вся радянська молодь, ми одностайно і палко схвалюємо політику Комуністичної партії і Радянського уряду, спрямовану на зміцнення співдружності соціалістичних країн, згуртування комуністичного і робітничого руху, всіх антиімперіалістичних сил, на рішучу відсіч імперіалізмові.

Ми клянемося свято оберігати завоювання Великого Жовтня, бути відданими борцями за справу партії, завжди готовими на подвиг в ім'я нашої багатонаціональної Вітчизни.

Запевняємо Центральний Комітет Комуністичної партії України, що ми і надалі будемо свято виконувати заповіти Ілліча, завжди і в усьому рівнятися на комуністів, вчитися у них стійкості і мужності, безмежної відданості справі Леніна.

Центральному Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді

У знаменні дні славного піввікового ювілею ВЛКСМ ми, учасники урочистого пленуму Центрального Комітету двічі орденоносного комсомолу України, висловлюючи думи і почуття комсомольців, усіх юнаків і дівчат республіки, шлемо полум'яні, сердечні поздоровлення Центральному Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Ми пишаємося тим, що комсомол України є одним із бойових загонів Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, керованої нашою славною Комуністичною Партією.

Партія веде наш народ до комунізму, і для кожного з нас немає більшого щастя, ніж бути активним її помічником, будівником нового суспільства, продовжувачем і надійним захисником великої справи Жовтня.

Ми запевняємо ЦК ВЛКСМ, що Ленінська Комуністична Спілка Молоді України завжди буде вміло нести всеперемагаючий прапор Леніна, під керівництвом партії комуністів, разом з усім радянським народом боротиметься за перемогу комунізму.

Хай живе ВЛКСМ — вірний помічник і резерв Ко-

ЛІТ

«буксири» загони і посилати їх на територію нинішніх Миколаївської, Одеської та Херсонської областей для надання допомоги в колективізації.

1934. Комсомольці заводу «Червоний Профінтерн», готуючи підну зустріч Першому травню, взялися виготовити для московського метро 25 транспортерів.

1935. «Працюю в на шахті «Піонер»... Завдання на двох за шість годин нарубати і навантажити 14 вагончиків вугілля і відкотити їх на відстань 100 метрів. Фактично ми даємо 28—36 вагончиків, а 6-го жовтня дали 35... Іван Іщенко».
(Газета «Кіровська правда» за 28 жовтня 1935 року).

1938. Комсомолка Катерина Мельниченко з Новоархангельського району стареньким «Комунаром» скошувала за зміну по 18—20 гектарів колоскових. Намолочувала з кожного гектара пшениці по 32—36 центнерів зерна.

1939. В січні було утворено Кіровоградську область. З перших же днів обком комсомолу організовує соціалістичне змагання серед молодіжних колективів.

1940. Тисячі юнаків та дівчат Кіровоградщини їдуть на найбільші будови країни.

1941. Почалася Велика Вітчизняна війна. В перші ж дні до лав Червоної Армії влилося близько 40 тисяч членів Спілки, тобто більше половини складу обласної комсомольської організації.

[illegible] Знаменського комсомолу Іван Герасименко звершив зі своїми друзями Олександром Краснолюцьким і Леонтієм Чернишовим на Ленінградському фронті безсмертний подвиг. Троє бійців одночасно, за домовленістю, кинулися на три ворожі кулеметні точки...

1943. Диверсійна група, якою командував вихованець гайворонської комсомолії Григорій Васильович Балицький, пустила під укіс більше ста ворожих ешелонів. Г. В. Балицькому присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

1944. За рішенням обкому ЛКСМУ, на оборонні роботи було мобілізовано понад 12 тисяч комсомольців і молоді. Комсомольці заводу «Червона зірка» виступили з ініціативою — зібрати металевий брухт і кошти для створення танкової колони.

1946. В Олександрії вступила в дію перша черга брикетної фабрики. На її відбудові трудилося багато молоді.

1948. Ленінський комсомол і радянська молодь урочисто відзначили 30-річчя ВЛКСМ. ВЛКСМ було нагороджено орденом Леніна. За високу відзнаку юнаки і дівчата області, як і всі їх ровесники країни, віддячили новими трудовими звершеннями.

1949. За трудові подвиги у вирощуванні високих врожаїв комсомолок-ланкових Г. Тхоренко і О. Кругликову з Оникіївського радгоспу Маловисківського району нагороджено орденами Леніна.

1950. Олександрійський район. Молоді робітники Семенівського тресту щодня виконують завдання на 128—150 процентів. А кращий прохідник Глущенко вже працює в рахунок 1951 року.

1952. Устинівський район. Бригада Михайла Горбенка з артілі імені Кірова славилася молодими кмітливими хліборобами. Колектив з кожного із 106 гектарів озимої пшениці взяв по 40 центнерів зерна.

1953. Промисловість області досягла довоєнного рівня по випуску валової продукції і продуктивності праці. Окремі молодіжні колективи виконували тоді змінні завдання на 180—200 процентів.

1954. Березень. З області на освоєння цілинних земель від'їжджають перші групи комсомольців. Тільки з Бобринця тоді відправилось 200 молодих добровольців.

1955. Минув рік з початку спорудження комсомольської будови — Кременчуцької ГЕС. Більшість молодіжних колективів впоралася з річним завданням за 10—11 місяців.

1956. Ленінський комсомол отримав п'яту нагороду — орден Леніна. Цією відзнакою гордяться й кіровоградці. Адже сотні юнаків і дівчат області відзначилися своєю працею на спорудженні ударних комсомольських будов, освоєнні цілинних земель.

1957. В республіці забудовувалося 37 комсомольських шахт, серед них і «Кіровоградська—Комсомольська». На її спорудженні працювали ударні бригади прохідників В. Тарасенка і М. Руденка, землекопів Т. Когляка і В. Григор'єва, штукатурів Т. Щербини, мулярів А. Обертинського.

1958. Кіровоградську область нагороджено орденом Леніна. Виконуючи рішення XIII з'їзду ВЛКСМ, обласна комсомольська організація взяла шефство над 18 вугільними шахтами тресту «Донецьквугілля» та «Сніжнянантрацит» з 10 залізорудними шахтами Кривого Рогу. На роботу в шахти Донбасу та Кривого Рогу виїхало 4563 комсомольців та молоді.

1959. В Олександрівському райкомі ЛКСМУ стала на облік комсомольська організація Південно-Української геологічної експедиції. Невдовзі шукачі підземних скарбів виявили тут великі запаси горючих сланців, які оцінюються більше як в три мільярди тонн.

1960. Пущено в дію Кременчуцьку гідроелектростанцію. Комсомольська будова здана в експлуатацію на два роки раніше, ніж планувалося.

1961. Комсомольсько-молодіжна ланка Галини Мальованої з новоукраїнського колгоспу імені Леніна на стогектарній площі кукурудзи одержала по 65 центнерів зерна з гектара, а на площі 30 гектарів — по 85 центнерів.

1962. «Взяти шефство над виконанням замовлення Республіки Куби і виконати замовлення достроково, до 45-річчя Великого Жовтня». Ці рядки — з протоколу засідання завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

1963. В жовтні комсомольська організація Добровеличківського району поповнилася 76 новими членами ВЛКСМ. А за рік вона зросла на 964 чоловіка.

1964. В грудні достроково вступив в дію Долинський цукрокомбінат, який був комсомольською будовою.

1965. Спеціалісти Завалліївського графітового комбінату з Гайворонського району першими в країні завершили складання технології і почали виробляти беззольний графіт.

1966. Третина молочно-товарних ферм Знам'янського району перейшла на двозмінну роботу. Всі трудомісткі роботи повністю механізовано. Доглядати техніку взялися комсомольці і молодь.

1967. Країна готувалася до знаменного свята — 50-річчя Великого Жовтня. Всі юнаки і дівчата стали на трудову вахту на честь цієї дати...

Доярки комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу імені Калініна Новоархангельського району за рік надоїли від кожної корови по 3600—4000 кілограмів молока.

Машиністи комсомольсько-молодіжних колон електровозів Знам'янського локомотивного депо заощадили понад 1,5 мільйона кіловат-години електроенергії.

Відбувся черговий випуск у Бобринецькому училищі механізації. За 23 роки існування училища тут підготовлено 927 механізатори, з них 847 — дівчат.

Комсомольцями і піонерами області обладнано 550 кімнат кутків бойової слави, приведено в порядок 538 пам'ятників 557 могил воїнів, які загинули в боях за наш край.

1968. Ленінський комсомол отримав шосту нагороду — орден Жовтневої Революції.

В обласному центрі відбувся другий зліт ветеранів комсомолу Кіровоградщини. На ньому йшлося про славну минувшину і про прийдешність, про все, чого досягли члени Спілки [illegible]

ЗАКІНЧЕННЯ ДОПОВІДІ ТОВАРИША О. С. КАПТА

Передвоєнні роки були часом того полум'яного гарту, який породив в період Великої Вітчизняної війни небачений масовий героїзм радянської молоді, її високий моральний дух.

На захист своєї Вітчизни від німецько-фашистських варварів разом з усіма трудящими стали комсомольці, вся наша славна молодь.

В дні оборони Москви і Ленінграда, під легендарними стінами Бреста, Одеси, Севастополя і Сталінграда, на Курській дузі насмерть стояли відважні сини і дочки народу. Понад мільйон комсомольців України пішло на фронти Великої Вітчизняної війни.

Немеркнучу сторінку в боротьбу радянського народу з гітлеризмом вписали народні месники, в лавах яких боролись сотні тисяч юнаків і дівчат. На тимчасово окупованій території України під керівництвом партійних організацій діяло 12 підпільних обкомів, 264 міськкоми і райкоми комсомолу, близько тисячі підпільних комсомольських організацій. Ніколи не забудуться подвиги героїв «Молодої гвардії», «Партизанської іскри», підпільних комсомольських організацій Києва, Харкова, Сум, Хотина, Нікополя, Малина, Ніжина і багатьох інших.

Історія людства не знала такого масового героїзму, який проявили радянські люди в битві з фашизмом. Досить відзначити, що самовідданий подвиг Миколи Гастелло повторили понад 70, а Олександра Матросова — понад 200 чоловік. Їх тисячі й тисячі, відомих і невідомих героїв!

У грізні дні Великої Вітчизняної війни з особливою силою проявилися полум'яний радянський патріотизм, непорушна дружба народів Радянської Вітчизни. Відважні сини і дочки російського, українського, білоруського, [illegible] народів проливали свою кров за свободу і незалежність Батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

«Все для фронту», «У праці — як в бою», «Одну норму за себе, другу — за товариша, який пішов на фронт!» — під такими лозунгами на Уралі, в Сибіру, Казахстані, всюди в глибскому тилу молодь кувала перемогу.

За героїзм і мужність, проявлені в роки війни, 3,5 мільйона комсомольців удостоєно орденів і медалей. Семи тисячам вихованців Спілки присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу.

Після неймовірного напруження воєнних років наш народ, не переводячи подиху, почав піднімати з руїн і попелу міста та села, заводи та фабрики, щоб знову закваітували безмежні простори рідної країни. Десятки тисяч посланців молоді відроджували Донбас, Дніпрогес, «Запоріжсталь». Лозунг «П'ятирічку — за чотири роки!» став найпопулярнішим серед молоді.

Коли Комуністична партія і уряд звернулись до комсомолу направити своїх кращих вихованців на освоєння цілинних і перелогових земель та на будівництво важливих промислових об'єктів Донбасу, Сибіру, Далекого Сходу, сотні тисяч юнаків і дівчат відгукнулись на цей заклик. Яскравим прикладом трудового героїзму є також спорудження ударними темпами в Донбасі 37 нових шахт. Ця робота була проведена протягом року, замість двох—трьох, передбачених народногосподарським планом. Комсомол республіки, як і всієї країни, став застрільником ударного будівництва важливих народногосподарських об'єктів. Лише на Україні за семирічку при активній участі молоді зведено 200 промислових велетнів. Більшість з них стала до ладу достроково.

Виросло нове покоління героїв, таких як Кузьма Северинов, Михайло Телитченко, Віктор Щебетовський, Іван Іванченко, Софія Вербицька, Олександр Висоцький, Анатолій Сокіл, Ярослав Соломаха і багато інших.

Серед юнаків і дівчат села велике піднесення викликало змагання, що [illegible] під девізом «Станемо врівень з [illegible] імена молодих [illegible] доників колгоспних ланів — Каті Гулій, Марії Тимчук, Люби Молдован, Івана Костенка, Олени Мордовець, Раїси Пасічник, Омеляна Парубка, Бориса Жиліна та сотень інших.

Так кувався подвиг молодості, охопленої тією романтикою, без якої не уявляли свого життя попередні покоління революціонерів, подвиг покоління, головною метою якого стало усвідомлене прагнення внести свій особистий вклад у будівництво соціалізму, завжди бути на його передовій лінії, здійснювати ленінську мрію про той час, коли живою, практичною і рідною справою всіх радянських людей стане комунізм.

XXIII з'їзд КПРС висунув перед радянським народом нові за масштабами і за змістом завдання, які успішно втілюються в життя. Виконується п'ятирічний план, бурхливо розвиваються провідні галузі промисловості.

Молодь республіки за прикладом комсомольців Донецька, Дніпропетровська, Києва змагається за підвищення продуктивності праці, випуск продукції відмінної якості, економію сировини, матеріалів і коштів, за загальне піднесення культури виробництва.

Трудовий ентузіазм і завзяття юних в ювілейному році Радянської влади переросли в прагнення гідно відзначити 50-річчя ВЛКСМ, 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. По всій республіці юнаки і дівчата пронесли естафету «Від ювілею Батьківщини — до ювілею комсомолу». Тисячі молодих робітників Радянської України зустріли комсомольське свято достроковим виконанням соціалістичних зобов'язань. Доповідач називає колективи, імена переможців змагання. Це — бригада котельників Сумського ордена Леніна машинобудівного заводу, яку очолює Олександр Бондаренко, колектив скрепериcтів на чолі з Леонідом Дузенком, що споруджує Північно-Кримський канал, і багато інших.

Радісні вісті про високі врожаї сільськогосподарських культур надходять від молодих хліборобів Київської, Кіровоградської, Тернопільської, Полтавської, Хмельницької, Черкаської, Чернівецької і ряду інших областей.

Від імені Центрального Комітету ЛКСМ України О. С. Капто щиро і гаряче вітає переможців ювілейного змагання, і висловлює впевненість, що молоді робітники, колгоспники, спеціалісти народного господарства, вся трудова юнь Радянської України ще вище піднімуть прапор соціалістичного змагання на честь знаменної дати — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Важливим етапом у підготовці до відзначення ювілею вождя стане розгортання змагання на честь 50-річчя ЛКСМУ, яке відзначатиметься наступного року.

Участь у практичному розв'язанні накреслених партією завдань господарського і культурного будівництва, в достроковому завершенні п'ятирічного плану, вказує доповідач, — головне поле для енергії молоді, її ініціативи і активності.

Нині республіканська комсомольська організація здійснює шефство над спорудженням 23 найважливіших об'єктів промисловості і п'яти зрошувальних систем.

Як зазначалося у промові Л. І. Брежнєва на урочистому пленумі ЦК ВЛКСМ, партія вірить, що в лави будівельників увіллються нові загони молоді, що комсомольські будови виростатимуть найшвидшими темпами і будуть на висоті сучасних вимог науково-технічного прогресу, що комсомольці-будівельники всюди і скрізь будуть прикладом.

Використовуючи багатий досвід 50-річної діяльності комсомолу, творчо застосовуючи його для вирішення питань сьогоднішнього дня, комсомольські організації республіки зосередять всю увагу на розв'язання тих завдань, які визначила Комуністична партія, вересневий (1968 р.) Пленум ЦК КП України, який розглянув питання про дальше поліпшення партійного керівництва комсомольськими організаціями республіки.

Вся організаторська та масово-політична робота комітетів ЛКСМУ повинна бути спрямована на те, щоб знаменувати кожен [illegible] ми почиттями та трудовими звершеннями молоді, щоб кожен юнак і дівчина внесли свій гідний вклад у всенародний рух за дострокове виконання п'ятирічного плану.

Бурхлива науково-технічна революція, свідками якої ми зараз є, висунула зрослу потребу в політично свідомих, глибоко освічених і висококваліфікованих працівниках.

Будувати комунізм, наголошував В. І. Ленін, можна лише на основі сучасної освіти, інакше комунізм залишиться тільки побажаннями. Партія закликає молодь оволодівати всіма знаннями, які виробило людство. Зараз кожний четвертий житель України охоплений тією чи іншою формою загального або спеціального навчання. До 1970 року ми перейдемо до обов'язкової загальної середньої освіти. Сьогодні в нашій республіці, як і в усій країні, кожний другий комсомолець має вищу, незакінчену вищу або середню освіту.

Комсомол постійно вдосконалює форми і методи роботи по розвитку у школярів інтересу до знань, творчості, самостійних пошуків. За ініціативою комітетів комсомолу широкого розвитку набули товариства юних любителів науки і техніки, аматорські лабораторії, регулярно проводяться олімпіади і конкурси.

На виховання ідейно загартованих, висококваліфікованих спеціалістів спрямовані зусилля також комсомольських організацій вищих і середніх спеціальних навчальних закладів. У вузах шириться ленінський огляд студентських груп. Він допомагає піднести рівень навчальної і виховної роботи у вузах, залучити до активної наукової та громадсько-корисної роботи десятки тисяч студентів.

Різнобічна діяльність комсомолу допомагає випускникам вузів творчо працювати в усіх галузях народного господарства і культури, сміливо штурмувати вершини науки. Комсомол України пишається тим, що в стотисячному колективі працівників науки майже сорок тисяч молодих вчених. Академія наук Радянської України за віком працівників наймолодша в світі. Молоді дослідники твердо йдуть шляхами [illegible] наукового пошуку, [illegible] прапор нашої вітчизняної науки. Всьому світові відомі своїми роботами інститути електрозварювання імені Є. О. Патона, кібернетики, математики, проблем матеріалознавства, фізико-технічний Академії наук УРСР. Славиться Україна своїми талантами. Загальне визнання завоювали в країні та за її межами кращі твори української літератури, музичне, театральне, хореографічне, вокальне, прикладне мистецтво. Небувалого розквіту набула художня самодіяльність. Комсомол постійно прагне підвищувати культуру молоді. При вирішенні цієї благородної справи він завжди зміцнює і розвиває зв'язки з великим загоном діячів літератури та мистецтва.

Доповідач повідомляє, що ЦК ЛКСМУ прийняв рішення про присудження республіканської комсомольської премії імені Миколи Островського групі діячів літератури, мистецтва та науки.

Цієї високої честі удостоєні: поет Микола Рибалко, композитор Мирослав Скорик, художниця Тетяна Голембієвська, диригент Степан Турчак, кіноактриса Раїса Недашківська, колектив Миколаївського обласного драматичного театру, доктор фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Інституту математики АН УРСР Анатолій Самойленко, кандидат технічних наук, начальник конструкторського бюро Київського заводу електронних обчислювальних і керуючих машин Станіслав Забара, начальник лабораторії конструкторського бюро Інституту кібернетики АН УРСР Григорій Корнієнко, кандидат філософських наук, доцент Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка Іван Надольний, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник Донецького науково-дослідного інституту чорної металургії Валентин Губарь.

Республіканська премія імені Комсомолу України за кращу наукову студентську роботу в 1968 р. присуджена студентам Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка Володимиру Анісімову, Дмитру Сільвестрову, студенту Харківського авіаційного інституту Ігорю Львівського [illegible] подарського інституту Надії Кукуриж.

Невпинне зростання трудової і політичної активності молоді є результатом великої роботи партії і комсомолу по комуністичному вихованню підростаючого покоління. Вся діяльність комсомолу спрямована на те, щоб виховувати у юнаків і дівчат риси революціонера-ленінця, трудівника і борця, готувати всебічно освічених і гармонійно розвинених людей.

Вивчення революційної теорії завжди було внутрішньою духовною потребою тих, хто пов'язав свою долю з соціалізмом і комунізмом. Знання законів суспільного розвитку дає єдино вірне вчення— марксизм-ленінізм. Він є джерелом революційної думки і революційної дії. І в дні, коли ми йдемо до 100-річчя з дня народження Ілліча, комсомол повинен організувати справді масовий похід молоді за оволодіння ленінською теоретичною спадщиною.

У цій справі потрібно краще використовувати ленінські уроки, теоретичні конференції, систему політичної освіти. Немає нічого вищого і благороднішого, ніж наслідувати Леніна, самовіддано боротися за справу, якій він присвятив усього себе.

Слід активніше і глибше займатися формуванням світогляду юнаків і дівчат, їх ідейним зростанням, мобілізацією молоді на втілення в життя планів комуністичного будівництва в нашій країні. Ми повинні зробити партійні висновки з критичних зауважень, які були висловлені на адресу комсомолу на вересневому Пленумі ЦК КП України.

Важко переоцінити роль і значення в комуністичному вихованні молоді такого могутнього засобу ідеологічного впливу, як молодіжна преса.

Тисячі й тисячі молодих людей піднесла до громадського визнання й поваги сила позитивного прикладу. На подібних взірцях комсомол, безперечно, виховає не одну плеяду героїв. І нам треба ще вище піднести значення ідеалу, позитивного прикладу у виховній роботі з молоддю, ширше і глибше пропагувати наш спосіб життя, переваги соціалізму.

Вчити молодь на прикладі [illegible] самовідданого служіння Батьківщині, глибокої комуністичної переконаності, беззавітної відданості справі партії, справі комунізму — високе покликання Ленінського комсомолу. Виховувати на революційних, бойових і трудових традиціях — це значить всебічно готувати кожну молоду людину до захисту своєї Вітчизни, збуджувати і розвивати в неї любов до військової справи, залучати до оволодіння військово-технічними спеціальностями. Комсомол покликаний ще більш широко і активно продовжувати шефство над Флотом і прикордонними військами.

Успішне вирішення завдань, поставлених партією, вимагає докорінного поліпшення всіх ділянок комсомольської роботи. Особливо слід піднести рівень організаторської та ідейно-виховної діяльності первинних комсомольських організацій — основи ВЛКСМ. Адже перш за все через них здійснюється постійний вплив на кожну молоду людину, саме в них комсомольці одержують ідейний гарт, проходять серйозну життєву школу. З успіхів і перемог осередків комсомолу складалась і складається велика і героїчна біографія Комуністичної Спілки Молоді.

Яскраво демонстрацією відданості комсомольців заповітам великого Леніна були Всесоюзні комсомольські збори. Вони пройшли в 130 тисячах цехових, бригадних, дільничних, курсових комсомольських організаціях республіки. Близько 8 мільйонів чоловік взяли участь в їх роботі. У ці дні в ряди ВЛКСМ влилось 120 тисяч нових членів, більше 6,5 тисячі комсомольців подали заяви про вступ до лав славної Комуністичної партії. Під час зборів комсомольці висловили багато цікавих пропозицій про шляхи дальшого поліпшення форм і методів діяльності нашої Спілки.

Комітетам комсомолу необхідно посилити конкретну допомогу первинним організаціям, краще знати і задовольняти різнобічні запити молоді. Ми постійно будемо підвищувати вимогливість до комсомольських працівників і активістів, виховувати в них діловитість, принциповість, прагнення працювати творчо й ініціативно [illegible] героїчних [illegible] дять, що діяльність Комуністичної Спілки Молоді може бути успішною при неодмінній умові: постійному керівництві з боку Комуністичної партії.

В ході соціалістичного будівництва партія допомогла комсомолові стати комуністичним авангардом радянської молоді, а молодому поколінню—ідейним спадкоємцем старших поколінь революціонерів. Під керівництвом партії в комсомолі пройшли школу ідейного гарту 100 мільйонів юнаків та дівчат.

ВЛКСМ — це борець, що активно пропагує серед молоді марксистсько-ленінське вчення, революційні традиції партії і народу, тісно поєднує глибоке вивчення теорії з самовідданим виконанням практичних завдань будівництва комунізму.

50-річний шлях Ленінського комсомолу переконливо свідчить, що він на всіх історичних етапах піднімав і вів за собою на вирішення завдань побудови нового суспільства мільйони юнаків і дівчат, був авангардом всієї молоді.

Комсомол був, є і буде вірним бойовому прапору пролетарського інтернаціоналізму. Він і надалі братиме активну участь у міжнародному прогресивному молодіжному русі.

Ленінський комсомол переступає поріг піввікової діяльності, говорить на закінчення О. С. Капто. І в цей час, час нового політичного і трудового піднесення, погляди юнаків і дівчат країни звернуті до свого вождя і вчителя, до рідної Комуністичної партії, яка неухильно веде наш народ по ленінському шляху комуністичних перетворень.

Як молоді пагони нестримно тягнуться до сонця, так і молода зміна Країни Рад тягнеться до любимої партії, яка є силою і славою радянського суспільства, розумом, правдою і совістю нашої епохи.

Для нас, комсомольців, немає більшої честі і гордості, ніж бути помічником і резервом партії. Водночас ми розуміємо, що це не лише велика честь, а й високий обов'язок перед революцією, перед робітничим класом.

Приймаючи естафету патріотичних звершень від своїх попередників, ми заявляємо: партія може [illegible] схибить з ленінського шляху. Шлях партії — шлях молоді, доля партії — доля молоді. Бути з партією, робити так, як вчить партія, — такий революційний закон наших дій, всього нашого життя.

(РАТАУ).

ЧИМ ЗУСТРІНЕМО ЛЕНІНСЬКИЙ ЮВІЛЕЙ?

Є пропозиція:

ЧЕРГОВИЙ РАПОРТ—У КВІТНІ 70-го

То були незвичайні комсомольські збори. До нас прийшли старі комуністи, комсомольці різних поколінь. До нас на збори прийшли наші батьки й матері. Секретар колгоспної комсомольської організації Віталій Трухін не робив доповіді. Він просто встав за столом, покритим червоним оксамитом, і сказав:

— Зовсім недавно ми відзначали піввіковий ювілей Вітчизни. А тепер чекаємо нового свята — нашого комсомольського. І ось у цьому залі перед своїми старшими товаришами ми маємо сказати, як будемо жити і працювати напередодні 50-річчя Ленінського комсомолу...

Юнаки та дівчата Червоного дали слово протягом усього року працювати так, щоб дарунки їх рук були особливо помітними. Перше слово сказали тваринники нашої комсомольсько-молодіжної молочно-товарної ферми. Всі обіцяли, що свято зустрінуть, ставши до загону трьохтисячниць.

І дівчата дотримали того комсомольського слова. Євгенія Крунь, Галина Заїка, Євгенія Марущак, Марія Васоновська, Люба Жуковська, Альбіна Яценко, Галина Майстренко та Раїса Алімова нині мріють про чотирьохтисячний рубіж. До нього вже наближаються Євгенія Крунь, Раїса Алімова та Люба Жуковська.

Про своє досягнення ми рапортували знову перед комсомольцями різних поколінь села Червоного.

А нині, відзначаючи славні комсомольські іменини, ми стаємо на старт нового змагання. Фініш його — в квітні 1970 року, тоді, як святкуватимемо 100-річчя з дня народження нашого рідного Ілліча. До цієї знаменної дати ми сподіваємось виконати п'ятирічне завдання по виробництву тваринницької продукції.

Наша мета — закінчити механізацію всіх трудомістких процесів на фермах. Вирішили також оновити все стадо корів. Малопродуктивні тварини замінимо молодими, які самі виростимо. І дійниці будуть повні, і молоко буде дешевше.

Ще одне накреслення: постійно підвищувати свою майстерність. На фермі створюється спеціальна школа, де ми здобуватимемо зоотехнічні знання. Лекції нам читатимуть колгоспні економісти, зоотехніки, механік. Перед нами виступатимуть кращі тваринники Району.

Зміниться все наше тваринницьке містечко. Оновимо корівники, посадимо біля них алеї, сквер, квітники. Гарною буде Ленінська кімната. Разом з комсомольцями Червонянської восьмирічної школи готуємо для неї стенди, фотомонтаж, присвячені Іллічу. Кожен з нас принесе в цю кімнату книги. Матимемо бібліотеку творів вождя.

Переконані: своєї мети досягнемо. Бо кожен комсомолець, кожен молодий хлібороб нашого колгоспу заявив, що готуватиме свій особистий подарунок до свята на кожному робочому місці. І жити кожен буде так, як вчив Ленін.

Така дорога, звісно, не тільки в нас. Нею підуть, безперечно, всі молоді трудівники нашого степового краю. А позмагатись варто.

У нас є пропозиція: давайте знову продовжимо перекличку комсомольсько-молодіжних колективів, окремих молодих виробничників. Хай звідусіль пролунають рапорти про діла, які готують комсомольці області новому знаменному святу, яке ми відзначатимемо в квітні 1970 року.

Отже, чиє чергове слово?

Олексій ХИТРУК,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної молочно-товарної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району.

Прощай, Мехіко!

27 жовтня було в Мехіко і урочистим, і трохи журним днем. Настав час розставатися. Тисячі молодих людей — найкращі спортсмени нашої планети жили в олімпійському селі дружною сім'єю, змагаючись у швидкості, силі, спритності на спортсменів можна було бачити на вулицях Мехіко в товаристві городян. А для мексіканців відкрило свої неприступні раніш ворота олімпійське село. Багато жителів міста і гості з інших штатів країни приїхали сюди, щоб ще раз побачитися з своїми кумирами.

Найбільша Олімпіада сучасності, для організації якої так багато зробив працьовитий мексіканський народ, завершилася, ставши яскравою сторінкою в історії спорту. Вона показала неймовірний прогрес світового спортивного руху, що спростовує поняття про межу людських можливостей.

Спортсмени сорока чотирьох держав виграли олімпійські медалі. Такої широкої географії призерів олімпіади ще не знали. Чудово виступали, наприклад, спортсмени Кенії і Мексіки, які завоювали по три золотих медалі. Призи Олімпіади везуть на батьківщину також спортсмени Монголії, Тунісу, Уганди, Камеруну, Куби... Особливо хочеться підкреслити успіхи спортсменів усіх соціалістичних країн.

Дуже старанно, кинувши на це величезні кошти, підготувались до ігор сусіди мексіканців, які трепувались на тій же висоті і в схожих кліматичних умовах, — американці, яким вдалося виграти золотих медалей найбільше, і насамперед у змаганнях з легкої атлетики і плавання, хоча в більшості видів спорту їм довелося поступитись командною першістю перед радянськими спортсменами.

Вінсент Меттьюс, чемпіон Олімпіади в естафетному бігу 4х400 метрів, в інтерв'ю журналістові газети «Овась-Юнес» заявив, що американська команда ніколи не одержала б стільки медалей з легкої атлетики, коли б у ній не було негрів.

Радянські олімпійці завоювали у Мехіко 29 золотих, 32 срібні і 30 бронзових медалей. Ми аплодуємо нашим медалістам, аплодуємо юнакам і дівчатам, які самовіддано змагалися в Мехіко.

Вдень, перед тим, як вирушити на закриття ігор, наші олімпійці зібрались на трибунах відкритого театру олімпійського села, щоб вшанувати лауреатів XIX Олімпіади. З теплим словом до них звернувся голова Центральної ради Союзу спортивних товариств і організацій СРСР С. Н. Павлов, який зачитав постанову про присвоєння високих звань заслужених майстрів спорту олімпійським чемпіонам — боксерові Валерію Соколову, волейболісткам Інні Рискаль, Вірі Галущі, Ніні Смолєєвій, Розі Саліхові, Валентині Виноградовій і Галині Леонтьєвій, волейболістам — Едуардові Сибірякову, Валерієві Кравченку, Володимирові Єляєву, Володимирові Іванову, Євгенові Лапинському і Вікторові Михальчуку.

Володарі золотих медалей одержали по красивому мексіканському сомбреро, а на вечерю — «чемпіонський» торт вагою більше пуда.

А потім виходять пліч-о-пліч олімпійці. Зелені бурнуси африканців, червоні і сині піджаки європейців, чорні куртки новозеландців, і всі вони в сомбреро, і всі, взявшись під руки, проходять зведеною колоною повз трибуни. А після них в красивих білих костюмах на доріжці з'являється команда господарів Олімпіади.

Прапороносці сходяться півкільцем на зеленому полі. До мікрофона підходить президент МОКу Ейері Брендедж. «Від імені Міжнародного олімпійського комітету, — заявив він, — я висловлюю президентові Мексіки Густаво Діасу Ордасу, народові Мексіки, властям цього міста, організаційному комітетові нашу найщирішу подяку».

Президент оголосив Олімпійські ігри закритими і за традицією запросив молодь усіх країн зібратись знову через чотири роки на XX Олімпіаді. «Хай ігри, — сказав Брендедж, — будуть джерелом радості і згоди, хай олімпійський факел переходить з континенту на континент на благо людства».

Поволі гаснуть яскраві прожектори. Тільки олімпійський вогонь освітлює величезну чашу стадіону.

Але ось у промені світла, спрямованому [illegible] олімпійський стяг, з'являється [illegible] урочистий ескорт кадетів [illegible]йсько-морського флоту. [illegible] повільно спускають білий [illegible] прапор Олімпіади і [illegible] крок, прохо[illegible] трибуни. Ста[illegible] вершники змагалися вдень у подоланні перешкод. «Гран прі» дістався команді Канади.

А ввечері знову до відказу була заповнена головна арена Олімпіади. Знову всі телекамери світу дивилися в дзеркало центрального стадіону.

... Білий прапор з п'ятьма переплетеними кільцями майорить на вітрі, яскраво горить олімпійський вогонь. Олімпійці востаннє зустрілися з гостинними і радісними, темпераментними і привітними господарями XIX ігор. Серед спортсменів уже немає переможців і переможених. Вони — теж глядачі, вони теж — на трибунах. Тисячоголосий стадіон скандує: «Мехіко! Ме-хі-ко!», і злітають в повітря десятки тисяч сомбреро.

У президентській ложі з'являється глава Мексіканської республіки Густаво Діас Ордас. І спалахують при погаслому світлі на табло величезні літери «Мехіко-68». Гримить салют, і з тунелю з'являється перший прапороносець. Він несе прапор країни, звідки кожного разу починає свій шлях олімпійський вогонь — прапор Греції. Під мелодійні звуки національних пісень повільно рухається по колу парад прапорів.

Найдостойніші несуть стяги. Червоний прапор нашої країни у простягнутій лівій руці тримає найсильніша людина на землі — Леонід Жаботинський. Прапороносці та їх асистенти вишиковуються на середині поля. [illegible] чаші. А над олімпійською ареною спалахують вогні фейєрверка. Золотий дощ сиплеться на трибуни. Всіма кольорами райдуги розцвітає небо Мехіко.

На поле виходять хор і оркестр. 800 співаків і музикантів виконують національні пісні. Під звуки цих пісень, обнявшись, взявшись за руки, бігають по доріжці стадіону, танцюючи на ходу, олімпійці. Вони кидають на трибуни квіти, косинки, сомбреро.

І ось уже суцільний хоровод рухається по кільцю доріжки стадіону. До нього приєднуються юні мексіканці. Ось могутній негр посадив на плечі зразу трьох мексіканських дітей. Ось статечні англійці качають героя вчорашнього рингу, ось танцюють, з'єднавши руки, бразильські і російські, німецькі та французькі дівчата. Цей святковий хоровод на олімпійському стадіоні незабутній. Ось такими веселими і життєрадісними мексіканці і запам'ятають олімпійців.

До побачення, Мексіко! Ти стала ареною зустрічі молоді, яку об'єднують спорт і прагнення жити в мирі. Мексіко, ти залишишся в наших серцях назавжди!

Спец. кор. ТАРС Б. БУХОВЦЕВ, А. ЄРМАКОВ, А. ПЕРЕПЕЛИЦЯ, Е. САРАТОВ.

Мехіко, 27 жовтня.

Вилітали соколята...

Слово Є. Ф. ПОЙЧЕНКО, матері двох загиблих синів, до комсомольців і молоді, ровесників Івана та Володимира Пойченків, у день світлого ювілею Ленінської Спілки

Сини мої, діти мої! Радіє серце моє материнське, як погляну на вас, лине до вас — веселих, бадьорих, працьовитих. Обійняти хочеться усіх, наділити теплом материнським. Сьогодні ви святкуєте свій золотий ювілей, і мені здається, що серед вас і мої соколята, Іванко та Володя.

Ох, діти, діти, мої кровинки... Як згадаю вас, гіркі сльози туманять мої старі очі, і наповнюється сумом хата, в якій ви виросли, мої рідні, звідки ви пішли боронити нашу землю від ворога-супостата. Я проводжала вас аж ген за село, і ви пішли разом з дітьми інших матерів, щоб грудьми своїми захистити нас у бою. А ми, ваші матері, стояли край села, і губи наші шептали, як молитву, материнське напутнє слово на далеку і важку дорогу. І після ми виходили зустрічати вас з далекої дороги, та не повернулися до рідної домівки ні Іванко, ні Володя, ні їх ровесники — обидва Василі Грущаки, Гриша Манойленко. Упав десь на річці Одері меншенький, Іванко, принесли похоронну на Володю. Сльози всі виплакала за вами, соколята мої, не одну стежку протоптала за село: думала — повернуться сини. Не повернулися...

Залишилася одна відрада у мене, ваша сестра Марусина. Біля неї і пригріюся, і душу відведу. Вона, було, і втішить мене, і біль мій хоч на хвильку вгамує.

Всі троє ви у мене були горьовані. Без батька виросли, а я було, як риба об лід б'юся, щоб нагодувати вас і зодягти, щоб скрасити ваше нелегке дитинство. Прийду пізно з поля, а ви, голуб'ята, вже й поснули в купочці, клубочком згорнувшись. Перенесу вас на ліжко і дивлюся, дивлюся на ваші безтурботні личка. А як підросли — і вдома поміч, і колгоспові. На трактора сіли обидва хлопці. Взяла й я тоді собі ланку, в п'ятисотенниці вийшла. Правління одну премію мені, другу. То корівку, то квітастого платка. Стали діти на ноги, одружилися. Онуків уже няньчила. Жити б та жити тільки...

Не повернулися сини з фронту. Не здригнулися в бою, не осоромили мою сиву голову. Пусткою стала хата без них, де все нагадує про синів. Ось тут завжди сидів за столом Іванко, русявочубий мій хлопчик, а тут — старшенький, Володя. Все п'ятірнею бувало пригладжує свою чорну чуприну.

Довгі материнські ночі, безсонні. Чого тільки не передумаєш за ніч! А то схопилась якось опівночі і до дверей — Ваню, синку! І стала на порозі, опам'ятавшись. За селом, на горі гуркотів трактор і чулася пісня. Там завжди орав Іванко, соловейком заходився, а я слухала його пісню, і серце раділо. А зараз на тому полі хтось інший вів трактор і співав. Хотіла пізнати по голосу і не пізнала. Чи, може, Петро Притуляк, чи — Андрій Зімин. Часто там орють ці обидва комсомольці, хлопці роботящі, сини хліборобські.

Сьогодні у вас, молодих, свято. І мені, матері, яка мала двох синів, таких як ви, нинішні, радісно пізнавати у вас моїх соколят, радісно бачити вас чесними, працьовитими, добрими. Ростіть же справжніми господарями своєї долі, будьте у всьому, як вони, мої Іванко та Володя. Моє материнське вам благословення, діти мої, сини мої.

МЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 30 жовтня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». «Історія виникнення наукового комунізму». (К). 16.00 — Для школярів. Футбол. На приз ЦК ВЛКСМ «Надія». (Сочі). 17.30 — Теленовини. (М). 17.45 — Музичний турнір міст. (Одеса—Перм). 18.30 — Стандартизація і прогрес. (М). 19.00 — Першість СРСР з футбола. «Динамо» (К)—«Динамо» (Тбілісі). В перерві — телевісті. (К). 20.45 — Кіровоградські вісті. 21.00 — «Ви нам писали». Огляд листів. (Кіровоград). 21.10 — «Долина семи місяців». Художній фільм. (Кіровоград). 22.20 — Інформаційна програма «Час». (М). 23.05 — До 25-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. (К).

ЧЕТВЕР, 31 жовтня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — «На комсомол рівняємо крок». Рапорт піонерів Казахстану на честь 50-річчя ВЛКСМ. 11.30 — «Чапаєв». Художній фільм. (К). 16.15 — «В країні інків». Документальний фільм. (Кіровоград). 17.05 — «В країні «Умійка». «Юні кролиководи». (Львів). 17.45 — Для школярів. «Ліра». Мистецький альманах. (К). 18.15 — «Жовтик». Мультфільм. (К). 18.25 — Телевісті. (К). 18.45 — «Майстри хорового співу». Концерт Державного російського хору. (К). 19.30 — Першість СРСР з футбола. «Торпедо» (М)—«Спартак». (М). В перерві — теленовини. (М). 21.15 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.45 — І. Тобілевич — «Гріх і покаяння». Вистава Львівського драматичного театру імені М. Заньковецької. (Львів).

● ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

СЕРЕДА, 30 жовтня. 14.50 — Фільми для дітей. 16.00 — Для школярів. Футбол. На приз ЦК ВЛКСМ «Надія». (Сочі). 17.30 — Телевізійні новини. (М). 17.45 — Музичний турнір міст. (М). 18.30 — «Стандартизація і прогрес». (М). 19.00 — Футбол. «Динамо» (Київ)—«Динамо» (Тбілісі). 20.45 — Актуальний екран. 21.05 — Художній фільм «Потрібна людина». 22.20 — Програма «Час». (К). 23.05 — До 25-річчя визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. «Для вас, визволителі міста-героя». (К).

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

м. Кіровоград, вул. Пушкарського, 36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского